

PL

PL

PL



KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 5.12.2007
KOM(2007) 765 wersja ostateczna

2007/0279 (COD)

-

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie uproszczenia warunków transferu produktów związanych z obronnością
we Wspólnocie**

(przedstawiona przez Komisję)

{SEK(2007) 1593}

{SEK(2007) 1574}

UZASADNIENIE

1. Kontekst wniosku

1.1. Podstawa i cele wniosku

We wszystkich państwach członkowskich eksport produktów związanych z obronnością (w tym kompletnych urządzeń wojskowych, a także podsystemów, komponentów, części zamiennych, technologii itp.) podlega krajowym systemom zezwoleń. Europejski rynek obronności jest w związku z tym podzielony na 27 krajowych systemów zezwoleń, między którymi istnieją znaczne różnice co do procedur, zakresu i terminów, pomimo podejmowanych przez niektóre państwa członkowskie starań na rzecz koordynacji.

Mnogość systemów zezwoleń nie tylko nakłada znaczny ciężar administracyjny na przedsiębiorstwa, ale również powoduje długotrwałość procesów projektowania i wdrażania, które trwają niejednokrotnie po kilka miesięcy. Obecnie widać wyraźnie, że obciążenia te są nieproporcjonalnie duże w stosunku do rzeczywistych potrzeb w zakresie kontroli – bardzo rzadko zdarza się, aby odmówiono zezwolenia na transfer produktów wewnątrz Wspólnoty.

Ponadto podmioty przemysłu obronnego i rządy państw UE nie mogą w pełni liczyć na swoich dostawców z powodu niepewnej sytuacji prawnej wynikającej z konieczności uzyskiwania indywidualnych zezwoleń na transfery.

Różnice te znacznie utrudniają konkurencyjność oraz stanowią istotną przeszkodę w stworzeniu europejskiego rynku wyposażenia obronnego i w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

Celem obecnego wniosku jest ograniczenie wspomnianych przeszkód utrudniających obrót produktami (towarami i usługami) związanymi z obronnością na rynku wewnętrznym oraz zmniejszenie wynikających z nich zakłóceń konkurencji. Ma to zostać dokonane poprzez uproszczenie i zharmonizowanie warunków i procedur przyznawania zezwoleń. Z uwagi na szczególny charakter rynku produktów związanych z obronnością oraz na potrzebę ochrony bezpieczeństwa poszczególnych krajów nie proponuje się zniesienia wymogów uzyskiwania zezwoleń, ale raczej zastąpienie ich sprawniejszym systemem zezwoleń generalnych lub globalnych, przewidującym zezwolenia indywidualne jedynie jako wyjątek. Taki system gwarantowałby rzetelność odbiorcy w zakresie przestrzegania ograniczeń przewidzianych przez państwo członkowskie pochodzenia. Przyczyniłby się on w znacznym stopniu do:

- wzmocnienia konkurencyjności europejskiego przemysłu obronnego poprzez ułatwienie jego specjalizacji i sprzyjanie współpracy przemysłowej w całej UE;
- poprawy bezpieczeństwa dostaw europejskich produktów obronnych (w zakresie zakupów i utrzymania) dla państw członkowskich.

1.2. Kontekst ogólny

Unia Europejska oraz grupy państw członkowskich próbowały uregulować te kwestie w drodze następujących doraźnych lub częściowych uzgodnień:

- W 1998 r. ministrowie obrony sześciu państw członkowskich podpisali list intencyjny

(uzupełniony w 2000 r. umową z Farnborough); wśród jego celów było ułatwienie restrukturyzacji europejskiego przemysłu obronnego, m.in. poprzez wspólne środki dotyczące procedur eksportowych. Poprzez podpisanie tej umowy, państwa będące jej stronami zobowiązały się do stosowania uproszczonych procedur eksportowych. Oprócz wspomnianych państw żadne inne państwo członkowskie nie podpisało w kolejnych latach listu intencyjnego.

- W ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Rada przyjęła w 1998 r. Kodeks postępowania w sprawie wywozu broni w celu wzmocnienia współpracy pomiędzy państwami członkowskimi oraz promowania konwergencji w zakresie eksportu broni konwencjonalnej. Ponadto Rada czyni przygotowania do przyjęcia zaktualizowanego Kodeksu jako wspólnego stanowiska na podstawie art. 15 Traktatu UE.
- Państwa członkowskie powołały niedawno Europejską Agencję Obrony, której cele obejmują „wsparcie utworzenia (w razie potrzeby we współpracy z Komisją) europejskiego rynku wyposażenia obronnego, konkurencyjnego w skali międzynarodowej, co pobudzi i przyczyni się do rozwoju i harmonizacji zasad i przepisów wpływających na europejski rynek obronności, w szczególności poprzez stosowanie w całej UE odpowiednio dostosowanych zasad i procedur wynegocjowanych w związku z listem intencyjnym i umową ramową”.

Rada Sterująca Agencji przyjęła zasady Kodeksu postępowania, obowiązujące od lipca 2006 r. w stosunku do zamówień w dziedzinie obronności w sytuacjach objętych art. 296 Traktatu WE. W Kodeksie postępowania zachęca się m.in. uczestniczące państwa członkowskie do uproszczenia transferów i tranzytu towarów i technologii w dziedzinie obronności wewnątrz Wspólnoty.

We wniosku Komisji uznano, że po 50 latach integracji europejskiej, przy spełnieniu pewnych warunków, transfery wewnątrz Wspólnoty nie stanowią już takiego zagrożenia dla bezpieczeństwa narodowego, jak wywóz do kraju trzeciego lub regionu ogarniętego kryzysem. Obecnie transfery wewnątrz UE odbywają się w sposób podobny jak eksport do krajów trzecich, co praktycznie zrównuje państwa członkowskie z tymi krajami. Odnosząc się jasno do ryzyka niepożądanego powrotnego wywozu, wniosek Komisji zmierza do zwiększenia wzajemnego zaufania, przygotowując grunt pod wprowadzenie uproszczonych transferów wewnątrz UE.

Zgodnie z opracowaniem pt. „Transfery produktów związanych z obronnością wewnątrz Wspólnoty”¹, sporządzonym na zlecenie Komisji Europejskiej w 2005 r., bezpośrednie² i pośrednie³ koszty przeszkód utrudniających transfery wewnątrz Wspólnoty wynoszą 3,16 mld euro rocznie. Koszt bezpośredni rozpatrywania wniosków wynosi 434 mln euro rocznie, zaś koszty pośrednie szacuje się na 2,73 mld euro rocznie. Chociaż bardzo trudno jest ocenić korzyści wynikające ze sprawniejszej współpracy branżowej oraz większego bezpieczeństwa dostaw dla państw członkowskich, uznaje się powszechnie, że współpracę utrudnia istnienie oddzielnych krajowych systemów wydawania zezwoleń. Ogólnoeuropejskie przedsiębiorstwa przemysłu obronnego również napotykały trudności w zakresie współpracy zakładów

¹ http://ec.europa.eu/enterprise/regulation/inst_sp/defense_en.htm

² Koszty strukturalne i proceduralne związane z samym procesem wydawania zezwoleń – koszt opracowania i przedłożenia 11 400 wniosków o zezwolenie na transfery wewnątrz Wspólnoty rocznie oraz zarządzania tymi wnioskami.

³ Koszty utraconych korzyści (inne niż koszty bezpośrednie) związane z utrzymywaniem barier utrudniających transfery wewnątrz Wspólnoty.

zlokalizowanych w różnych państwach ze względu na różne systemy zezwoleń.

Wniosek jest zgodny z założeniami przedstawionymi przez Komisję w komunikacie na temat kwestii branżowych i rynkowych pt. „W kierunku polityki UE w dziedzinie sprzętu obronnego” („Towards an EU Defence Equipment Policy”)⁴ z 2003 r.

1.3. Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek

Wspólnota nie przyjęła jak dotąd prawodawstwa wtórnego w dziedzinie, której dotyczy wniosek.

1.4. Spójność z pozostałymi obszarami polityki Unii oraz współpraca międzynarodowa

Wniosek stanowi część pakietu dokumentów dotyczących obronności, składającego się z ogólnego komunikatu oraz dwóch inicjatyw legislacyjnych – w sprawie zamówień publicznych oraz w sprawie transferów produktów związanych z obronnością.

- Ułatwienie transferów będzie stanowić uzupełnienie wniosku w sprawie zamówień publicznych w dziedzinie obronności – otwarte rynki produktów obronnych zakładają uzasadnione oczekiwanie ze strony nabywcy, że zamówione produkty zostaną dostarczone bez niepotrzebnych przeszkód administracyjnych. Ponadto, chociaż przypadki odmowy wydania zezwolenia prawie się nie zdarzają, to nawet „teoretyczna” możliwość takiej odmowy skłania państwa członkowskie do preferowania producentów krajowych jako dostawców sprzętu wojskowego, kosztem ich europejskich konkurentów (nawet jeśli mogą oni potencjalnie zaoferować korzystniejsze warunki). Ułatwienie transferów wewnątrz wspólnotowych przyczyni się do większej skuteczności dyrektywy o zamówieniach w dziedzinie obronności oraz będzie sprzyjać zwiększeniu otwartości rynków obronności państw członkowskich.
- Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB): Choć głównym celem inicjatywy jest urzeczywistnienie rynku wewnętrznego w dziedzinie produktów związanych z obronnością, inicjatywa przyczyni się również do osiągnięcia celów WPZiB, takich jak poprawa bezpieczeństwa dostaw dla sił zbrojnych państw członkowskich, a także celów polityki przemysłowej, np. promocji silnej europejskiej bazy technologicznej i przemysłowej w dziedzinie obronności (EDTIB). Poprawa współpracy przemysłowej powinna doprowadzić do efektu skali (a przez to do lepszego stosunku jakości do ceny sprzętu obronnego), umożliwiając w ten sposób siłom zbrojnym państw członkowskich na maksymalne zwiększenie efektywności inwestycji w sprzęt obronny.
- Agenda lizbońska: powyższe zagadnienie wiąże się z celami lizbońskimi, takimi jak zwiększenie konkurencyjności przemysłu europejskiego (w dziedzinie obronności) w skali międzynarodowej oraz zapewnienie zatrudnienia w Europie.
- List intencyjny: Wniosek jest zgodny z bieżącymi działaniami związanymi z listem intencyjnym i stanowi ich uzupełnienie. Dostarczy on niezbędnych wspólnych narzędzi, które będą mogły następnie być rozwijane na szczeblu międzyrządowym.

⁴ KOM(2003) 113 wersja ostateczna z 11.3.2003

2. Konsultacje z zainteresowanymi stronami oraz ocena skutków

2.1. Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Komisja zorganizowała publiczne konsultacje w okresie od marca do września 2006 r. Po nich nastąpiły trzy rundy warsztatów z udziałem przedstawicieli branży i państw członkowskich, trwające od września 2006 r. do lipca 2007 r. W fazie przygotowawczej służby Komisji kontaktowały się ściśle z różnymi zaangażowanymi stronami – organizacjami reprezentującymi branżę (głównie Aerospace and Defence Association – ASD), organizacjami pozarządowymi, władzami lokalnymi i przedstawicielami przedsiębiorstw.

W trakcie całego procesu konsultacji regularnie aktualizowano odpowiednią stronę witryny internetowej DG ENTR, gdzie znajdowały się wszystkie istotne dokumenty.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób, w jaki były one uwzględniane:

W dniach od 21 kwietnia do 15 września 2006 r. przeprowadzono otwarte konsultacje za pośrednictwem internetu. Komisja otrzymała 25 odpowiedzi. Wyniki tych konsultacji są dostępne na witrynie internetowej Europa: http://ec.europa.eu/enterprise/regulation/inst_sp/defense_en.htm

2.2. Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Właściwe dziedziny nauki i wiedzy specjalistycznej

W procesie konsultacji oraz oceny opinii zaangażowanych stron w pełni zapewniono niezbędny wkład wiedzy specjalistycznej w dziedzinie transferów produktów związanych z obronnością.

Zastosowana metodyka

Konsultanci, którzy przeprowadzili wstępne badania i dostarczyli elementów do badania oceny skutków, działali w ścisłej współpracy z ekspertami w dziedzinie kontroli eksportu, reprezentującymi branżę i administracje krajowe. Prowadzili również regularne konsultacje ze specjalistami z ASD i środowiska akademickiego. Ponadto służby Komisji często zasięgały w konkretnych sprawach opinii ekspertów reprezentujących branżę i państwa członkowskie.

Główne organizacje i eksperci, z którymi przeprowadzono konsultacje

Przedstawiciele branży obronności w ASD, poszczególne przedsiębiorstwa, środowiska akademickie, właściwe organy krajowe.

Streszczenie otrzymanych i wykorzystanych opinii

Wstępne uwagi uzyskane od branży i państw członkowskich wskazują na następujące główne opcje:

- rezygnacja z opcji centralnego skomputeryzowanego systemu identyfikowalności produktów;

- przyjęcie zakresu dyrektywy tożsamego ze wspólnym wykazem uzbrojenia (WWU) stworzonym przez Radę;
- utrzymanie wymogu uzyskania zezwolenia krajowego – promowanie strefy wolnej od zezwoleń w UE wykraczałoby poza to, co jest obecnie osiągalne w sytuacji braku wspólnej polityki zagranicznej oraz niepełnej integracji politycznej w tej dziedzinie. Jednak Komisji zasugerowano działania na rzecz promowania uproszczonego i zharmonizowanego systemu wydawania zezwoleń;
- promowanie certyfikacji przedsiębiorstw – odbiorców produktów związanych z obronnością a jako środka służącego zapewnieniu państw członkowskich o rzetelności danego przedsiębiorstwa w zakresie przestrzegania ograniczeń eksportu po danym transferze.

Sposoby udostępnienia opinii ekspertów

Opinie uzyskane od ekspertów – przedstawiciele branży i państw członkowskich zostały udostępnione na witrynie internetowej Europa pod adresem: http://ec.europa.eu/enterprise/regulation/inst_sp/defense_en.htm

2.3. Ocena skutków

W celu stworzenia odpowiednich podstaw wniosku Komisja przeprowadziła ocenę skutków. Sprawozdanie z tej oceny jest dostępne na witrynie internetowej Europa: http://ec.europa.eu/enterprise/regulation/inst_sp/defense_en.htm

W ramach oceny skutków rozważono dwie dostępne możliwości: brak zmiany polityki lub inicjatywa legislacyjna. Rozważenie trzeciej możliwości, mianowicie działania niemającego charakteru legislacyjnego, szybko doprowadziło do wniosku, że wpływ takiego działania na krajowe systemy wydawania zezwoleń, oparte na „twardych” przepisach prawnych, byłby nieznaczący. Taka opcja nie wprowadziłaby istotnej różnicy w stosunku do obecnej praktyki w poszczególnych krajach, dlatego też została włączona do opcji „brak zmiany polityki”.

Opcja „brak zmian polityki” oznaczałaby odwoływanie się do ewentualnych ustaleń międzyrządowych w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego wynikającego z nadmiernych wymogów w dziedzinie zezwoleń. Jednak dotychczasowe ustalenia międzyrządowe nie okazały się wystarczająco skuteczne, a ich ograniczenie jedynie do niektórych państw członkowskich mogłoby utrudnić osiągnięcie dwójakiego celu – zwiększania bezpieczeństwa dostaw dla wszystkich państw członkowskich oraz wykorzystywania pełnego zakresu kompetencji i niszowych zdolności Europy, szczególnie tych obecnych w nowych państwach członkowskich.

W ramach szerokiego zakresu dostępnych rozwiązań legislacyjnych rozważano opcję stworzenia strefy wolnej od zezwoleń oraz zarządzania na poziomie UE procesem wydawania zezwoleń na transfery wewnątrz Wspólnoty, jednak opcja ta ostatecznie została odrzucona ze względu na obecny brak wspólnej polityki zagranicznej i niedostateczną integrację polityczną pomiędzy państwami członkowskimi w tej dziedzinie.

Inną rozważaną opcją legislacyjną było uproszczenie i zbliżenie krajowych systemów wydawania zezwoleń oraz praktyk regulacyjnych poprzez, z jednej strony, stopniowe rozwijanie zezwoleń generalnych i globalnych, zaś z drugiej strony działania zmierzające do zwiększenia bezpieczeństwa i zaufania, np. certyfikację przedsiębiorstw przemysłu obronnego

oraz gwarancje przestrzegania przez nie ograniczeń eksportu.

Zważywszy, że uproszczenie może doprowadzić do postępu jedynie pod warunkiem istnienia solidnych gwarancji bezpieczeństwa, analiza skutków wykazała, że optymalnym rozwiązaniem byłoby:

- wprowadzenie krajowych zezwoleń globalnych i generalnych, najlepiej dostosowanych do różnorodności transferów i różnej wrażliwości produktów związanych z obronnością;
- promowanie udzielania zezwoleń generalnych w przypadkach, w których kwestie bezpieczeństwa (szczególnie w odniesieniu do zapobiegania niepożądanemu powtórnemu wywozowi) byłyby pod kontrolą: transfery adresowane do rządów UE lub certyfikowanych przedsiębiorstw oraz, w odpowiednich przypadkach, transfery związane z programami współpracy międzyrządowej.

3. Aspekty prawne wniosku

3.1. Krótki opis proponowanych działań

Wniosek zmierza do uproszczenia i harmonizacji transferów produktów związanych z obronnością w UE. Cel ten ma zostać osiągnięty dwoma sposobami:

- w zakresie uproszczenia wniosek zobowiązuje państwa członkowskie do wydawania zezwoleń generalnych i globalnych na transfery wewnątrz UE, natomiast zezwolenia indywidualne mają być stosowane tylko w wyjątkowych okolicznościach;
- w zakresie harmonizacji wniosek nakazuje utworzenie przez państwa członkowskie systemów generalnych zezwoleń w odniesieniu do dwóch typów transferów produktów związanych z obronnością: transfery adresowane do rządów innych państw członkowskich oraz transfery przeznaczone dla odbiorców w innych państwach członkowskich, posiadających certyfikaty zgodne ze wspólnymi kryteriami ustanowionymi w dyrektywie. Ponadto państwa członkowskie będą zobowiązane do ustalenia warunków korzystania z każdego zezwolenia, szczególnie w odniesieniu do produktów związanych z obronnością objętych danym zezwoleniem i ich możliwych zastosowań, a także do ustalenia obowiązków informacyjnych ciążyących na przedsiębiorstwach korzystających z tych zezwoleń.

Aby stopniowy rozwój generalnych i globalnych zezwoleń szedł w parze z zapewnieniem ochrony bezpieczeństwa narodowego poszczególnych krajów, wniosek zawiera dwa elementy mające na celu zwiększanie zaufania pomiędzy państwami członkowskimi, szczególnie w zakresie przestrzegania ograniczeń eksportu, ustalonych w odniesieniu do danych transferów przez państwo członkowskie pochodzenia:

- państwa członkowskie miałyby obowiązek certyfikowania, zgodnie ze wspólnymi wymogami, tych przedsiębiorstw, które zamierzają pozyskiwać produkty na podstawie zezwoleń ogólnych wydanych w innych państwach członkowskich;
- przy ubieganiu się o zezwolenie na eksport, przedsiębiorstwa musiałyby udokumentować wobec właściwych organów przestrzeganie ograniczeń eksportowych wydanych przez państwa członkowskie pochodzenia.

Wniosek należy postrzegać również jako element sprzyjający większemu otwarciu rynków obronności pomiędzy państwami członkowskimi. Stosowanie zezwoleń generalnych na produkty związane z obronnością, pozyskane od dostawców mających siedzibę w innym państwie członkowskim, znacznie poprawi bezpieczeństwo dostaw w skali całej UE.

3.2. Podstawa prawna

Artykuł 95 Traktatu WE.

3.3. Zasada pomocniczości

Jak stwierdzono w komunikacie wyjaśniającym przyjętym przez Komisję w kontekście zamówień publicznych⁵, postanowienia Traktatu dotyczące swobodnego przepływu towarów stosuje się w pełni do produktów, o których mowa. Komisja jest zatem jedyną instytucją uprawnioną do tworzenia warunków wolnego obrotu poprzez harmonizację zasad wydawania zezwoleń na transfery produktów związanych z obronnością we Wspólnocie Europejskiej. W szczególności w zakresie tworzenia wzajemnego zaufania niezbędne jest przedstawienie władzom kraju pochodzenia gwarancji przestrzegania ograniczeń eksportu przez przedsiębiorstwa przeznaczenia. Wprowadzając wspólne środki mające na celu zapewnienie przestrzegania przez przedsiębiorstwa ograniczeń eksportowych, współpracę administracyjną i kontrolę na granicach zewnętrznych, wniosek będzie stanowił istotną wartość dodaną. Oprócz współpracy administracyjnej prawdopodobnie wpłynie też on na zwiększenie wzajemnego zaufania pomiędzy państwami członkowskimi, co jest konieczne w sprawach obronności i bezpieczeństwa.

Jak wskazują dotychczasowe doświadczenia, działania prowadzone wyłącznie na poziomie państw członkowskich z reguły nie wystarczają do terminowego stworzenia jednolitych warunków konkurencji. Niektóre państwa członkowskie podjęły działania na rzecz ułatwienia obrotu produktami związanymi z obronnością, zaś w ramach listu intencyjnego prowadzona jest współpraca międzyrządowa sześciu głównych państw członkowskich – producentów sprzętu obronnego. Jednak inicjatywy podejmowane na poziomie krajowym przynoszą korzyści wyłącznie przedsiębiorstwom eksportującym z danych państw członkowskich, a państwa te nie były w stanie rozwiązać problemów tych przedsiębiorstw w celu poprawy bezpieczeństwa transgranicznych dostaw komponentów. Działanie polegające jedynie na rozszerzeniu tych umów na kolejne państwa członkowskie może być bardzo utrudnione.

Jednocześnie stopień interwencji Wspólnoty nie wykracza poza zakres konieczny do osiągnięcia celów Wspólnoty. O ile proponowane środki zapewniają wzajemne zaufanie pomiędzy państwami członkowskimi, nie ma potrzeby podejmowania scentralizowanych decyzji dotyczących zezwoleń na produkty ani dalszego harmonizowania wspólnej polityki zewnętrznej. Pomocniczość jest zagwarantowana poprzez poszanowanie decyzji podejmowanych przez państwa członkowskie w ramach ich polityki obronnej i zagranicznej oraz poprzez ich koordynację z WPZiB.

3.4. Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

⁵ Komunikat wyjaśniający w sprawie zastosowania artykułu 296 Traktatu w zakresie zamówień publicznych w dziedzinie obronności, KOM(2006) 779 wersja ostateczna z 7.12.2006.

Wniosek wpłynie na zmniejszenie obciążenia pracą organów krajowych i przedsiębiorstw poprzez zastąpienie zezwoleń indywidualnych zezwoleniami generalnymi i globalnymi, na ile będzie to możliwe. Będzie on wymagał ustanowienia procedur certyfikacji we wszystkich państwach członkowskich, jednak zważywszy na wrażliwość tego sektora większość dużych przedsiębiorstw podlega już w dużym stopniu nadzorowi rządów krajowych, np. poprzez programy zgodności z przepisami lub inne środki kontroli. Nadal prowadzone będą zwykłe działania w ramach monitorowania przez władze krajowe.

3.5. Wybór instrumentów

Proponowanym instrumentem jest dyrektywa.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów:

Główną odpowiedzialność za uproszczenie wydawania zezwoleń ponoszą państwa członkowskie. Poprzez pozostawienie państwom członkowskim większego pola manewru w zakresie optymalnego sposobu ustanowienia systemu zezwoleń globalnych i generalnych, dyrektywa lepiej uwzględni również specyficzne cechy i szczególną wrażliwość kwestii związanych z obronnością. Dyrektywa jest zatem najbardziej odpowiednim instrumentem.

4. Wpływ na budżet

Wniosek ma wpływ na budżet Wspólnoty ze względu na następujące nowe zadania:

- współuczestnictwo w pracach Rady w celu aktualizacji załącznika wspólnego wykazu uzbrojenia;
- opracowanie sprawozdania na temat środków podjętych przez państwa członkowskie w celu wdrożenia przepisów dyrektywy;
- opracowanie sprawozdania dotyczącego działania dyrektywy oraz jej wpływu na rozwój europejskiego rynku sprzętu obronnego oraz europejskiej bazy technologicznej i przemysłowej w dziedzinie obronności;
- organizacja prac grupy współpracy (poniżej);
- monitorowanie przestrzegania procedur i metod współpracy pomiędzy państwami członkowskimi i w razie konieczności wykorzystywanie przez Komisję jej kompetencji.

Realizacja wymienionych zadań może wymagać dodatkowego personelu i pomocy technicznej. Szczegóły opisano w ocenie skutków finansowych regulacji, załączonej do wniosku.

Komisja przewiduje stworzenie grupy współpracy, złożonej z przedstawicieli państw członkowskich, której będzie przewodniczył przedstawiciel Komisji. Zadaniem grupy będzie rozpatrywanie wszelkich kwestii dotyczących stosowania niniejszej dyrektywy, które mogą być poruszane przez przewodniczącego lub przedstawicieli państw członkowskich, a także między innymi ocena:

- środków wykonawczych w poszczególnych państwach członkowskich, na podstawie sprawozdania Komisji;

- stosowania klauzuli ochronnej;
- środków, jakie powinny zostać podjęte przez państwa członkowskie w celu poinformowania podmiotów gospodarczych o ich obowiązkach wynikających z niniejszej dyrektywy;
- a także pomoc w zakresie formularzy zezwoleń.

5. Informacje dodatkowe

5.1. Uproszczenie

Wniosek przewiduje uproszczenie procedur administracyjnych dla władz publicznych oraz podmiotów prywatnych.

Wpłyne on na zmniejszenie obciążenia pracą organów krajowych poprzez ograniczenie liczby wniosków o zezwolenia.

Wniosek znacznie ograniczy również obciążenie przedsiębiorstw działających w branży obronności, wynikające ze składania wniosków o zezwolenia.

5.2. Klauzula przeglądu/rewizji/wygaśnięcia

Wniosek zawiera klauzulę przeglądu.

5.3. Europejski Obszar Gospodarczy

Proponowany akt dotyczy kwestii związanych z EOG i z tego względu powinien obejmować Europejski Obszar Gospodarczy.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie uproszczenia warunków transferu produktów związanych z obronnością
we Wspólnocie**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji⁶,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁷,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁸,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁹,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Traktat przewiduje ustanowienie rynku wewnętrznego, które zakłada zniesienie przeszkód w swobodnym przepływie towarów i usług pomiędzy państwami członkowskimi oraz powstanie systemu chroniącego przed zakłóceniami konkurencji na wspólnym rynku.
- (2) Postanowienia Traktatu ustanawiające rynek wewnętrzny obowiązują w stosunku do wszystkich towarów i usług dostarczanych odpłatnie, w tym do produktów związanych z obronnością, ale nie uniemożliwiają państwom członkowskim przedsięwzięcia innych środków w indywidualnych przypadkach, kiedy państwa członkowskie uznają to za niezbędne dla ochrony swoich podstawowych interesów w sferze bezpieczeństwa.
- (3) Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne państw członkowskich dotyczące transferu produktów związanych z obronnością wewnątrz Wspólnoty zawierają rozbieżności, które mogą przeszkadzać w swobodnym przepływie produktów związanych z obronnością oraz mogą zakłócać konkurencję w ramach rynku wewnętrznego.
- (4) Cele powszechnie realizowane przez przepisy ustawowe i wykonawcze państw członkowskich obejmują ochronę praw człowieka oraz utrzymanie pokoju, bezpiecze

⁶ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁷ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁸ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁹ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

ństwa i stabilności poprzez system ścisłej kontroli i ograniczenia eksportu oraz rozprzestrzeniania produktów związanych z obronnością w krajach trzecich oraz innych państwach członkowskich.

- (5) Takie ograniczenia w przepływie produktów związanych z obronnością wewnątrz Wspólnoty nie mogą zostać powszechnie zniesione poprzez bezpośrednie zastosowanie przewidzianych w Traktacie zasad swobodnego przepływu towarów i usług ponieważ ograniczenia te mogą być uzasadnione w poszczególnych przypadkach zgodnie z art. 30 lub 296 Traktatu.
- (6) Należy zatem zharmonizować przepisy ustawowe i wykonawcze państw członkowskich w taki sposób, aby uprościć wewnątrzwspólnotowy transfer produktów związanych z obronnością w celu zapewnienia należytego działania rynku wewnętrznego.
- (7) Harmonizacja tychże przepisów ustawowych i wykonawczych państw członkowskich nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich wynikających z właściwych międzynarodowych umów o nierozprzestrzenianiu broni, porozumień w sprawie kontroli eksportu i traktatów, nie powinna też naruszać swobody państw członkowskich w zakresie polityki eksportowej.
- (8) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania w odniesieniu do produktów związanych z obronnością, które tylko przechodzą przez obszar Wspólnoty, to jest tych, którym nie nadano przeznaczenia celnego innego niż procedura tranzytu zewnętrznego lub które jedynie zostały umieszczone w strefie wolnocłowej lub w składzie wolnocłowym i w odniesieniu do których nie musi być prowadzona w określony sposób ich ewidencja towarowa.
- (9) Niniejsze rozporządzenie powinno obejmować wszystkie produkty związane z obronnością, które odpowiadają produktom wymienionym we Wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej¹⁰, włącznie z podsystemami, komponentami, częściami zamiennymi, transferem technologii, konserwacją i naprawami.
- (10) Aby zapobiec podobnemu zagrożeniu związanemu z transferem produktów związanych z obronnością, które nie są wymienione w załączniku do niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania niniejszej dyrektywy do tych produktów związanych z obronnością, a tym samym poddać transfer tych produktów takim samym przepisom.
- (11) Cele obejmujące ochronę praw człowieka oraz utrzymanie pokoju, bezpieczeństwa i stabilności, powszechnie realizowane przez przepisy ustawowe i wykonawcze państw członkowskich ograniczające transfer produktów związanych z obronnością, wymagają, aby obrót tymi produktami wewnątrz Wspólnoty w dalszym ciągu podlegał zezwoleniom państw członkowskich pochodzenia oraz wymagał gwarancji państw członkowskich, które są odbiorcami.
- (12) Zważywszy na środki zabezpieczające przewidziane w niniejszym rozporządzeniu dla ochrony tych celów, państwa członkowskie nie musiałyby już wprowadzać ani utrzymywać innych ograniczeń w celu osiągnięcia tych celów.
- (13) Niniejsze rozporządzenie nie powinno naruszać możliwości stosowania przepisów

¹⁰ Dz.U. L 88 z 29.3.2007, str. 58

niezbędnych do ochrony ładu publicznego, np. bezpieczeństwa transportu.

- (14) Jakikolwiek transfer produktów związanych z obronnością we Wspólnocie Europejskiej powinien być uwarunkowany uprzednim uzyskaniem generalnego, globalnego lub indywidualnego zezwolenia na transfer, przyznawanego lub publikowanego przez państwo członkowskie, w którym dostawca ma swoją siedzibę. Zgodnie z zasadami, na których opiera się rynek wewnętrzny, zezwolenie powinno obowiązywać w całej Wspólnocie i nie powinno się wymagać żadnych dalszych zezwoleń na tranzyt przez obszar innych państw członkowskich lub import przez inne państwa członkowskie.
- (15) Państwa członkowskie powinny określić rodzaj zezwolenia na produkty związane z obronnością lub kategorie produktów związanych z obronnością oraz warunki dla każdego z zezwoleń na transfer, biorąc pod uwagę wrażliwość transferu.
- (16) W odniesieniu do podsystemów i komponentów, państwa członkowskie powinny, w miarę możliwości, powstrzymać się od ograniczeń eksportu, akceptując deklaracje zastosowania wystawione przez odbiorcę uwzględniające stopień integracji tych podsystemów i komponentów we własnych produktach odbiorcy.
- (17) W celu ułatwienia transferu produktów związanych z obronnością generalne zezwolenia powinny być publikowane w formie przepisów prawnych państw członkowskich zezwalających na transfer produktów związanych z obronnością do każdego przedsiębiorstwa spełniającego warunki określone w danym zezwoleniu generalnym.
- (18) W odniesieniu do transferów produktów związanych z obronnością przeznaczonych dla sił zbrojnych powinno być publikowane zezwolenie generalne w celu znacznego zwiększenia bezpieczeństwa dostaw dla wszystkich państw członkowskich, które decydują się na zamawianie tych produktów wewnątrz Wspólnoty.
- (19) W odniesieniu do transferów podsystemów i komponentów przeznaczonych dla certyfikowanych europejskich przedsiębiorstw sektora obronności powinno być publikowane zezwolenie generalne w celu wspierania współpracy między tymi przedsiębiorstwami oraz ich integracji, w szczególności poprzez ułatwianie optymalizacji łańcucha dostaw i ekonomię skali.
- (20) Państwa członkowskie uczestniczące w programie współpracy mogą publikować generalne zezwolenie na transfery produktów związanych z obronnością, niezbędne dla realizacji tego programu, na rzecz odbiorców w innych uczestniczących państwach członkowskich. Poprawiłoby to warunki uczestnictwa w programach współpracy dla przedsiębiorstw mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich.
- (21) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość publikacji kolejnych generalnych zezwoleń w przypadku kiedy, biorąc pod uwagę odbiorców i rodzaj produktów, zagrożenie praw człowieka, pokoju, bezpieczeństwa i stabilności jest niskie.
- (22) W przypadkach, kiedy generalne zezwolenie nie może zostać opublikowane, państwa członkowskie powinny przyznawać globalne zezwolenia poszczególnym przedsiębiorstwom na ich wniosek, z wyjątkiem przypadku, gdy wniosek ograniczony jest do jednego transferu lub kiedy rodzaj produktu i odbiorca uzasadniają, dla ochrony ich

podstawowych interesów w sferze bezpieczeństwa lub ze względu na uczestnictwo we właściwych międzynarodowych umowach o nierozprzestrzenianiu broni, przyznanie zezwolenia indywidualnego.

- (23) Przedsiębiorstwa powinny informować właściwe władze o stosowaniu generalnych zezwoleń w celu ochrony praw człowieka, utrzymania pokoju, bezpieczeństwa i stabilności, jak również w celu zapewnienia przejrzystości w procesie składania sprawozdań dotyczących transferu produktów związanych z obronnością dla zapewnienia demokratycznej kontroli.
- (24) Stopień swobody w określaniu przez państwa członkowskie warunków generalnych, globalnych i indywidualnych zezwoleń na transfer powinien być wystarczająco duży, by umożliwić bieżącą współpracę w ramach istniejących porozumień dotyczących kontroli eksportu. Ponieważ decyzja o wydaniu lub odmowie wydania zezwolenia na eksport należy do zakresu kompetencji każdego państwa członkowskiego i powinna pozostać w tym zakresie, współpraca taka powinna wynikać z dobrowolnie podejmowanej koordynacji polityki eksportowej.
- (25) W kontekście stosowania niniejszej dyrektywy państwa członkowskie powinny zachować prawo do kontynuacji i dalszego rozwoju swej obecnej współpracy międzyrządowej, przewidzianej między innymi w liście intencyjnym
- (26) Aby zrekompensować stopniowe zastępowanie indywidualnej kontroli ex-ante w państwie członkowskim pochodzenia produktów związanych z obronnością kontrolą ex-post, należy stworzyć warunki do wzajemnego zaufania poprzez zagwarantowanie, iż produkty związane z obronnością nie są eksportowane do krajów trzecich z naruszeniem ograniczeń eksportu.
- (27) Państwa członkowskie współpracują w ramach Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni, przyjętego przez Radę dnia 8 czerwca 1998 r., poprzez dobrowolne wdrażanie wspólnych kryteriów, a także mechanizmy konsultacji i powiadamiania o odmowach, dążąc do większej harmonizacji swej polityki w zakresie eksportu produktów związanych z obronnością do krajów trzecich.
- (28) Dostawcy powinni informować odbiorców o wszelkich ograniczeniach związanych z zezwoleniami na transfer w celu budowy zaufania w zdolność odbiorców do przestrzegania tych ograniczeń po dokonaniu transferu, w szczególności w przypadku wniosku o eksport do krajów trzecich.
- (29) Przedsiębiorstwa powinny same decydować, czy korzyści wynikające z możliwości odbioru produktów związanych z obronnością na podstawie generalnych zezwoleń na transfer uzasadniają występowanie z wnioskiem o certyfikację. Transfery w obrębie grupy przedsiębiorstw powinny być objęte generalnymi zezwoleniami na transfer w wypadkach, kiedy przedsiębiorstwa wchodzące w skład grupy są certyfikowane w państwach członkowskich, w których mają siedzibę.
- (30) Niezbędne są wspólne kryteria dotyczące certyfikacji w celu budowy wzajemnego zaufania, w szczególności w zdolność odbiorcy do przestrzegania ograniczeń eksportu dla produktów związanych z obronnością otrzymanych od innego państwa członkowskiego na podstawie zezwolenia na transfer.

- (31) W celu ułatwienia budowy wzajemnego zaufania odbiorcy produktów związanych z obronnością powinni powstrzymać się od eksportu tych produktów, jeżeli zezwolenie na transfer zawiera ograniczenia eksportu.
- (32) W momencie występowania o zezwolenie na eksport do krajów trzecich przedsiębiorstwa powinny poinformować właściwe władze, czy przestrzegały wszelkich ograniczeń eksportu nałożonych na transfer danego produktu związanego z obronnością a przez państwo członkowskie, które wydało to zezwolenie na transfer.
- (33) W chwili eksportu do kraju trzeciego produktu związanego z obronnością, otrzymanego od innego państwa członkowskiego na podstawie zezwolenia na transfer, przedsiębiorstwa powinny przedstawić właściwym władzom celnym na zewnętrznej, wspólnej granicy Wspólnoty dowód posiadania zezwolenia na eksport.
- (34) Zawarty w załączniku wykaz produktów związanych z obronnością powinien być uaktualniany zgodnie ze Wspólnym wykazem uzbrojenia Unii Europejskiej (CML).
- (35) W celu stopniowej budowy wzajemnego zaufania państwa członkowskie muszą określić skuteczne środki, aby zapewnić stosowanie przepisów niniejszej dyrektywy, a w szczególności przepisów wymagających przestrzegania przez przedsiębiorstwa wspólnych kryteriów certyfikacji i ograniczeń dalszego użytkowania produktów związanych z obronnością po dokonaniu ich transferu.
- (36) W przypadkach, gdy państwo członkowskie pochodzenia ma uzasadnione wątpliwości, czy certyfikowany odbiorca będzie przestrzegać wszelkich warunków dołączonych do generalnego zezwolenia na transfer, powinien nie tylko poinformować o tym pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję, ale powinien także mieć możliwość czasowego zawieszenia skuteczności swoich zezwoleń na transfer wydanych takiemu przedsiębiorstwu, biorąc pod uwagę swą odpowiedzialność w zakresie ochrony praw człowieka oraz utrzymania pokoju, bezpieczeństwa i stabilności.
- (37) W celu budowy wzajemnego zaufania stosowanie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych dla zagwarantowania przestrzegania niniejszej dyrektywy powinno zostać odroczone. Pozwoliłoby to, przed zastosowaniem tych przepisów, na ocenę osiągniętego postępu na podstawie sprawozdania przygotowanego przez Komisję, opartego na informacjach przekazanych przez państwa członkowskie dotyczących przedsięwziętych środków.
- (38) Komisja powinna regularnie publikować sprawozdania dotyczące wykonania niniejszej dyrektywy, którym mogą towarzyszyć, w miarę potrzeby, wnioski legislacyjne.
- (39) Ponieważ cele działań, jakie mają być podjęte, mianowicie urzeczywistnienie rynku wewnętrznego poprzez wprowadzenie obowiązkowego systemu zezwoleń na produkty związane z obronnością, nie mogą zostać osiągnięte w stopniu wystarczającym przez państwa członkowskie w związku z rozbieżnościami w obecnych procedurach przyznawania zezwoleń oraz ze względu na transgraniczny charakter transferów i w związku z tym mogą zostać lepiej osiągnięte na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną we wspomnianym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zamierzonych celów.

- (40) Środki niezbędne do wdrożenia niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji¹¹.
- (41) W szczególności należy przyznać Komisji uprawnienia do zmieniania załącznika. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, określoną w art. 5a decyzji 1999/468/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I
Przedmiot, zakres i definicje

Artykuł 1
Przedmiot

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady i procedury dotyczące transferu produktów związanych z obronnością w ramach rynku wewnętrznego.
2. Niniejsza dyrektywa nie wpływa na polityki eksportowe państw członkowskich.

Artykuł 2
Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do produktów związanych z obronnością.
2. Państwa członkowskie mogą stosować przepisy niniejszej dyrektywy z uwzględnieniem niezbędnych zmian do produktów związanych z obronnością innych niż zawarte w załączniku, ale których transfer wewnątrz Wspólnoty stwarza podobne zagrożenia dla praw człowieka, pokoju, bezpieczeństwa i stabilności.
3. W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w ust. 2, publikuje wykaz tych produktów i powiadamia o tym Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie.

Artykuł 3
Definicje

Dla celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- (1) „produkt związany z obronnością” oznacza każdy produkt specjalnie zaprojektowany do celów wojskowych i wymieniony w załączniku;
- (2) „transfer” oznacza każde przekazanie produktu związanego z obronnością odbiorcy w innym państwie członkowskim w ramach transakcji handlowej;

¹¹ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23 Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11)

- (3) „dostawca” oznacza osobę prawną lub fizyczną mającą swoją siedzibę we Wspólnocie, która jest prawnie odpowiedzialna za transfer;
- (4) „odbiorca” oznacza osobę prawną lub fizyczną mającą swoją siedzibę we Wspólnocie, która jest prawnie odpowiedzialna za odbiór transferu w innym państwie członkowskim;
- (5) „zezwolenie na transfer” oznacza zezwolenie krajowego organu państwa członkowskiego udzielone dostawcom na transfery produktów związanych z obronnością do odbiorcy w innym państwie członkowskim;
- (6) „zezwolenie na eksport” oznacza zezwolenie na dostarczanie produktów związanych z obronnością odbiorcy w jakimkolwiek kraju trzecim.

Rozdział II

Zezwolenia na transfer

Artykuł 4

Postanowienia ogólne

1. Transfer produktów związanych z obronnością pomiędzy państwami członkowskimi wymaga uprzedniego uzyskania zezwolenia. Żadne dalsze zezwolenia innych państw członkowskich nie są wymagane do tranzytu produktów związanych z obronnością przez obszar państw członkowskich lub dla ich importu do innych państw członkowskich, bez uszczerbku dla stosowania przepisów niezbędnych dla zachowania porządku publicznego, np. bezpieczeństwa transportu.
2. Poszczególne państwa członkowskie udzielają dostawcom posiadającym siedzibę na ich obszarze generalnych, globalnych lub indywidualnych zezwoleń na transfer.
3. Państwa członkowskie wybierają rodzaj zezwolenia w odniesieniu do produktów związanych z obronnością lub określonych kategorii produktów związanych z obronnością zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu oraz art. 5, 6 i 7.
4. Państwa członkowskie określają warunki udzielania zezwoleń na transfer, w szczególności wszelkie ograniczenia eksportu produktów związanych z obronnością do odbiorców w krajach trzecich, uwzględniając wynikające z transferu zagrożenia dla praw człowieka, pokoju, bezpieczeństwa i stabilności. Dla realizacji celów niniejszej dyrektywy państwa członkowskie mogą kontynuować i rozszerzać dotychczasową współpracę międzyrządową.
5. Państwa członkowskie określają warunki zezwoleń na transfer podsystemów i komponentów na podstawie oceny wrażliwości transferu w oparciu o następujące kryteria:
 - (a) charakter podsystemów i komponentów w odniesieniu do produktów, w których mają zostać użyte, oraz w odniesieniu do jakiegokolwiek ostatecznego przeznaczenia gotowych produktów mogącego budzić zastrzeżenia;

- (b) znaczenie podsystemów i komponentów w odniesieniu do produktów, w których są użyte.
6. Z wyjątkiem przypadków, w których państwa członkowskie uważają, że transfer podsystemów i komponentów jest wrażliwy, państwa członkowskie powstrzymują się od wprowadzania jakichkolwiek ograniczeń eksportu na takie podsystemy i komponenty, jeżeli odbiorca przedstawia deklarację zastosowania, w której oświadcza, iż podsystemy i komponenty podlegające temu zezwoleniu na transfer są wbudowane w określone produkty wytwarzane przez niego i w związku z tym nie mogą w późniejszym etapie być eksportowane ani podlegać transferowi.
 7. Państwa członkowskie mogą w dowolnym momencie cofnąć lub ograniczyć stosowanie zezwoleń na transfer, dla ochrony swych podstawowych interesów w sferze bezpieczeństwa.
 8. Państwa członkowskie określają odbiorców zezwoleń na transfer w sposób niedyskryminujący, o ile nie jest to sprzeczne z ochroną istotnych interesów państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa.

Artykuł 5

Generalne zezwolenia na transfer

1. Poszczególne państwa członkowskie publikują generalne zezwolenia na transfer bezpośrednio uprawniające dostawców posiadających siedzibę na ich obszarze, którzy spełniają warunki zezwolenia, do przeprowadzania większej liczby transferów większej liczby produktów związanych z obronnością do jednej lub wielu kategorii odbiorców mających siedzibę w innym państwie członkowskim, przynajmniej w przypadkach gdy:
 - (c) odbiorca wchodzi w skład sił zbrojnych państwa członkowskiego;
 - (d) odbiorca jest przedsiębiorstwem certyfikowanym zgodnie z art. 9.
2. Państwa członkowskie uczestniczące w programie współpracy międzyrządowej pomiędzy państwami członkowskimi, dotyczącym opracowywania, produkcji i stosowania jednego lub wielu produktów związanych z obronnością, mogą opublikować generalne zezwolenie na transfery do pozostałych państw członkowskich uczestniczących w tym programie, które są niezbędne w jego realizacji.

Artykuł 6

Globalne zezwolenia na transfer

1. Państwa członkowskie, na wniosek indywidualnego dostawcy, wydają mu globalne zezwolenia na transfer, uprawniające go do przeprowadzenia jednego lub większej liczby transferów jednego lub większej liczby produktów związanych z obronnością do jednego lub większej liczby państw członkowskich.
2. Państwa członkowskie określają w każdym globalnym zezwoleniu na transfer produkty lub kategorie produktów związanych z obronnością objętych globalnym

zezwoleniem na transfer, uprawnionych odbiorców lub kategorię odbiorców oraz okres ważności zezwolenia.

Globalne zezwolenie na transfer jest ważne przez okres co najmniej 3 lat.

Artykuł 7 *Indywidualne zezwolenia na transfer*

Państwa członkowskie, na wniosek indywidualnego dostawcy, wydają mu indywidualne zezwolenie na transfer, umożliwiające przeprowadzenie jednego transferu produktów związanych z obronnością do jednego odbiorcy, wyłącznie w jednym z następujących przypadków:

- (a) jeżeli wniosek o zezwolenie ogranicza się do jednego transferu;
- (b) jeżeli jest to niezbędne dla ochrony podstawowych interesów danego państwa członkowskiego w sferze bezpieczeństwa;
- (c) jeżeli jest to niezbędne dla realizacji zobowiązań państw członkowskich w ramach właściwych międzynarodowych umów o nierozprzestrzenianiu broni, porozumień w sprawie kontroli eksportu lub traktatów.

Rozdział III **Informowanie, certyfikacja i eksport po transferze**

Artykuł 8 *Informacje przekazywane przez dostawców*

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby dostawcy produktów związanych z obronnością informowali odbiorców o warunkach zezwolenia na transfer, odnoszących się do eksportu tych produktów.
2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby dostawcy powiadamiali właściwe organy o zamiarze wykorzystania, po raz pierwszy, generalnego zezwolenia na transfer.
3. Państwa członkowskie dopilnowują, aby dostawcy prowadzili szczegółowe rejestry dokonanych transferów, zgodnie z praktyką obowiązującą w poszczególnych państwach członkowskich. Rejestry te obejmują dokumenty handlowe zawierające następujące informacje:
 - (e) opis produktu związanego z obronnością;
 - (f) ilość produktu związanego z obronnością oraz data transferu;
 - (g) nazwa i adres dostawcy i odbiorcy;
 - (h) ostateczne przeznaczenie i końcowy użytkownik danego produktu związanego z obronnością, jeśli dane te są znane;

- (i) dowód, że informacja na temat ograniczeń eksportowych związanych z zezwoleniem na transfer została przekazana odbiorcy produktów związanych z obronnością.
4. Rejestry określone w ust. 3 są przechowywane co najmniej przez trzy lata od końca roku kalendarzowego, w którym miał miejsce transfer. Są one okazywane na żądanie właściwym organom państwa członkowskiego, w którym dostawca ma siedzibę.

Artykuł 9 *Certyfikacja*

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy w celu certyfikacji odbiorców posiadających siedzibę na ich odnośnym obszarze.
2. W toku certyfikacji ustala się w szczególności zdolność odbiorcy do przestrzegania ograniczeń eksportu w odniesieniu do produktów związanych z obronnością otrzymanych z innego państwa członkowskiego na podstawie zezwolenia na transfer, według następujących kryteriów:
 - (a) potwierdzone doświadczenie i reputacja w działaniach związanych z obronnością, w szczególności poprzez uzyskanie zezwolenia na produkcję i komercjalizację produktów związanych z obronnością oraz poprzez zatrudnianie doświadczonej kadry zarządzającej;
 - (b) działalność przemysłowa w obrębie Wspólnoty dotycząca produktów związanych z obronnością, w szczególności zdolność do integracji systemów i podsystemów;
 - (c) wyznaczenie pracownika szczebla kierowniczego jako osoby osobiście odpowiedzialnej za transfery i eksport;
 - (d) pisemne zobowiązanie przedsiębiorstwa, podpisane przez pracownika szczebla kierowniczego określonego w lit. c), do podjęcia wszystkich niezbędnych kroków w celu przestrzegania i egzekwowania wszystkich szczególnych warunków związanych z końcowym zastosowaniem i eksportem wszelkich otrzymanych komponentów i produktów;
 - (e) pisemne zobowiązanie przedsiębiorstwa, podpisane przez pracownika szczebla kierowniczego określonego w lit. c), do dostarczania właściwym organom, z należytą starannością, szczegółowych informacji w odpowiedzi na pytania i wnioski dotyczące użytkowników końcowych i ostatecznego przeznaczenia wszystkich produktów eksportowanych, będących przedmiotem transferu lub otrzymanych przez przedsiębiorstwo na podstawie zezwolenia na transfer z innego państwa członkowskiego;
 - (f) opis, kontrasygnowany przez pracownika szczebla kierowniczego określonego w lit. c), wewnętrznego programu zgodności, lub systemu zarządzania eksportem realizowanego przez przedsiębiorstwo.

Opis określony w lit. f) pierwszego akapitu zawiera szczegółowe informacje na temat zasobów ludzkich, organizacyjnych i technicznych przydzielonych do zarządzania transferami i eksportem, hierarchii odpowiedzialności w strukturze przedsiębiorstwa, procedur audytu wewnętrznego, podnoszenia świadomości i szkolenia pracowników, zabezpieczeń fizycznych i technicznych, prowadzenia rejestrów oraz możliwości śledzenia transferów i eksportu.

3. Świadczenia zawierają następujące informacje:
 - (a) właściwy organ, który wystawił świadectwo;
 - (b) nazwę i adres odbiorcy;
 - (c) poświadczenie zgodności odbiorcy z kryteriami określonymi w ust. 2;
 - (d) datę wydania i okres ważności świadectwa.

Dla celów określonych w lit. d) czas obowiązywania świadectwa w żadnym wypadku nie przekracza 5 lat.

4. Świadczenia mogą zawierając dalsze warunki odnoszące się do:
 - (a) dostarczenia informacji wymaganej do weryfikacji zgodności ze wspólnymi kryteriami;
 - (b) zawieszenia lub cofnięcia świadectwa.
5. Właściwe organy regularnie monitorują zgodność odbiorcy z kryteriami określonymi w ust. 2 oraz warunkami związanymi ze świadectwami określonymi w ust. 4.
6. Państwa członkowskie uznają wszelkie świadectwa wydane w innym państwie członkowskim.
7. Właściwy organ podejmie odpowiednie działania, jeżeli uzna, że posiadacz świadectwa posiadający siedzibę w danym państwie członkowskim nie spełnia już kryteriów określonych w ust. 2 oraz któregośkolwiek z warunków określonych w ust. 4. Działania takie mogą oznaczać cofnięcie świadectwa. Właściwy organ informuje Komisję oraz inne państwa członkowskie o podjętej decyzji.
8. Państwa członkowskie regularnie publikują i uaktualniają wykaz certyfikowanych odbiorców oraz przekazują odpowiednie informacje Komisji oraz innym państwom członkowskim.

Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej na swojej stronie internetowej.

Artykuł 10 *Ograniczenia eksportu*

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby odbiorcy produktów związanych z obronno

ścią przy ubieganiu się o zezwolenie na eksport potwierdzali wobec właściwych organów przestrzeganie warunków ograniczeń eksportu wydanych w odniesieniu do tych produktów w ramach zezwolenia na transfer przez państwa członkowskie pochodzenia, o ile ograniczenia takie istnieją.

2. Jeśli w odniesieniu do planowanego eksportu konieczna jest zgoda państwa członkowskiego pochodzenia, a zgoda taka nie została wyrażona, państwa członkowskie konsultują się z państwem członkowskim pochodzenia.

Rozdział IV ***Współpraca celna i administracyjna***

Artykuł 11 *Współpraca służb celnych*

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby przy dokonywaniu formalności w zakresie eksportu produktów związanych z obronnością w urzędzie celnym odpowiedzialnym za obsługę deklaracji eksportowej eksporter dostarczał dowód, że uzyskał konieczne zezwolenie na eksport.
2. Nie naruszając przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 2913/92¹², Państwo członkowskie może także na okres nieprzekraczający 30 dni zawiesić eksport ze swojego obszaru, lub jeżeli to konieczne, w inny sposób zapobiec opuszczeniu Wspólnoty poprzez swój obszar przez produkty związane z obronnością otrzymane od innego państwa członkowskiego na podstawie zezwolenia na transfer i użyte w innym produkcie związanym z obronnością, jeżeli uważa, że:
 - (a) przy przyznawaniu zezwolenia na eksport nie uwzględniono istotnej informacji o zawartych w zezwoleniu na transfer ograniczeniach eksportu do krajów trzecich w odniesieniu do danych produktów związanych z obronnością;
 - (b) od czasu udzielenia zezwolenia na eksport okoliczności w znaczący sposób uległy zmianie.
3. Państwa członkowskie mogą ustanowić, że formalności celne w zakresie eksportu produktów związanych z obronnością mogą być dokonywane tylko w niektórych urzędach celnych.
4. Państwo członkowskie, korzystające z możliwości określonej w ust. 3, informuje Komisję, które urzędy celne zostały upoważnione. Komisja publikuje te informacje w serii C Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich.

Artykuł 12 *Wymiana informacji*

Działając w porozumieniu z Komisją, państwa członkowskie podejmują wszystkie

¹² Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.

odpowiednie środki w celu ustanowienia bezpośredniej współpracy i wymiany informacji między właściwymi organami.

Rozdział V ***Aktualizacja wykazu produktów związanych z obronnością***

Artykuł 13 *Dostosowanie załącznika*

1. Komisja aktualizuje wykaz produktów związanych z obronnością określony w załączniku zgodnie ze Wspólnym wykazem uzbrojenia Unii Europejskiej.
2. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 2.

Artykuł 14 *Komitet*

1. Komisję wspiera komitet.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1-4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Rozdział VI ***Przepisy końcowe***

Artykuł 15 *Środki zabezpieczające*

1. Jeśli państwo członkowskie wydające zezwolenie uzna, że istnieje poważne ryzyko nieprzestrzegania warunków generalnego zezwolenia na transfer przez certyfikowanego odbiorcę w państwie członkowskim odbiorcy, informuje ono o tym dane państwo członkowskie odbiorcy, zwracając się o jego ocenę sytuacji.
2. W wypadku utrzymywania się wątpliwości, wspomniane państwo członkowskie może czasowo zawiesić skuteczność wydanych generalnych zezwoleń na transfer w odniesieniu do danych przedsiębiorstw. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o przyczynach podjęcia środka zabezpieczającego. Państwo członkowskie, które podjęło dany środek zabezpieczający, może podjąć decyzję o jego zniesieniu, jeżeli uzna, że nie jest on już uzasadniony.

Artykuł 16 *Sprawozdania*

1. Komisja przedstawi sprawozdanie na temat środków podjętych przez państwa cz

łonkowskie w celu transpozycji niniejszej dyrektywy, w szczególności jej art. 9-12 i 15 w terminie do [12 miesięcy od daty transpozycji dyrektywy].

2. Komisja, począwszy najpóźniej od [5 lat od daty wejścia w życie dyrektywy], regularnie przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania ze stosowania niniejszej dyrektywy i jej wpływu na rozwój europejskiego rynku wyposażenia obronnego oraz europejskiej bazy przemysłowej i technologicznej w dziedzinie obronności, załączając w razie potrzeby wnioski legislacyjne.

Artykuł 17 *Transpozycja*

1. Najpóźniej do dnia [data wejścia w życie + 18 miesięcy] państwa członkowskie przyjmą i opublikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekażą one Komisji tekst tych przepisów wraz z tabelą korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują wymienione przepisy od dnia [data wejścia w życie + 36 miesięcy].

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonania takiego odniesienia ustalany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji treść najważniejszych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 18 *Wejście w życie*

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 19 *Adresaci*

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący
[...]

W imieniu Rady
Przewodniczący
[...]

ANEKS

ML1 Broń gładkolufowa o kalibrze mniejszym niż 20 mm, inne uzbrojenie i broń automatyczna o kalibrze 12,7 mm (0,50 cala) lub mniejszym oraz wyposażenie i specjalnie zaprojektowane do nich komponenty, w tym:

- a. strzelby, karabiny, rewolwery, pistolety, pistolety maszynowe i karabiny maszynowe.

Uwaga Podpunkt ML1.a nie obejmuje kontrolą:

1. muszkietów, strzelb i karabinów wyprodukowanych przed rokiem 1938;
2. reprodukcji muszkietów, strzelb i karabinów, których oryginały zostały wyprodukowane przed rokiem 1890;
3. rewolwerów, pistoletów i karabinów maszynowych, wyprodukowanych przed rokiem 1890, i ich reprodukcji;

- b. broń gładkolufowa, taka jak:

1. broń gładkolufowa zaprojektowana specjalnie do celów wojskowych;
2. inna broń gładkolufowa, w tym:
 - a. automatyczna;
 - b. półautomatyczna lub powtarzalna (typu pump-action);

- c. broń wykorzystująca amunicję bezłuskową;

- d. tłumiki, specjalne elementy zaczepiane, magazynki, celowniki oraz tłumiki ognia dla uzbrojenia objętego kontrolą przez podpunkty ML1.a, ML1.b lub ML1.c.

Uwaga 1 Pozycja ML1 nie obejmuje kontrolą myśliwskiej i sportowej broni gładkolufowej. Broń tego typu nie może być specjalnie zaprojektowana do celów wojskowych lub umożliwiać prowadzenia ognia w sposób w pełni automatyczny.

Uwaga 2 Pozycja ML1 nie obejmuje kontrolą broni palnej specjalnie zaprojektowanej do strzelania amunicją szkolno-treningową oraz uniemożliwiającej strzelanie jakimkolwiek objętym kontrolą rodzajem amunicji.

Uwaga 3 Pozycja ML1 nie obejmuje kontrolą uzbrojenia wykorzystującego amunicję z bocznym zapłonem oraz uniemożliwiającego prowadzenie ognia w sposób w pełni automatyczny.

Uwaga 4 Podpunkt ML1.d nie obejmuje kontrolą celowników optycznych bez elektronicznej obróbki obrazu, o powiększeniu czterokrotnym lub

mniejszym, o ile nie są one specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do celów wojskowych.

ML2 Broń gładkolufowa o kalibrze 20 mm lub większym, inna broń i uzbrojenie o kalibrze większym od 12,7 mm (0,50 cala), miotacze oraz wyposażenie i specjalnie zaprojektowane do nich komponenty, w tym:

- a. broń strzelecka, haubice, armaty, moździerze, broń przeciwpancerna, wyrzutnie pocisków, wojskowe miotacze ognia, strzelby, działa bezodrzutowe, broń gładkolufowa oraz ich urządzenia redukcyjne.

Uwaga 1 Podpunkt ML2.a obejmuje strumiennice, liczniki, zasobniki i inne specjalnie zaprojektowane do nich komponenty, stosowane do ciekłych ładunków miotających dla sprzętu objętego kontrolą przez podpunkt ML2.a;

Uwaga 2 Podpunkt ML2.a nie obejmuje kontrolą:

1. Muszkietów, strzelb i karabinów wyprodukowanych przed rokiem 1938;
2. Reprodukcji muszkietów, strzelb i karabinów, których oryginały zostały wyprodukowane przed rokiem 1890;

- b. wojskowe wyrzutnie lub generatory dymu, gazu i materiałów pirotechnicznych.

Uwaga Podpunkt ML2.b nie obejmuje kontrolą pistoletów sygnałowych;

- c. celowniki.

ML3 Amunicja i zapalniki oraz specjalnie zaprojektowane do nich komponenty, takie jak:

- a. amunicja dla broni objętej kontrolą przez pozycje ML1, ML2 lub ML12;
- b. zapalniki specjalnie zaprojektowane dla amunicji objętej kontrolą przez podpunkt ML3.a.

Uwaga 1 Specjalnie zaprojektowane komponenty obejmują:

- a. wyroby z metali lub tworzyw sztucznych, takie jak kowadełka spłonek, płaścze pocisków, ogniwa nabojoye, pierścienie wiodące i metalowe elementy amunicji;
- b. urządzenia zabezpieczające i uzbrajające, zapalniki, czujniki i urządzenia inicjujące;
- c. źródła energii o wysokiej jednorazowej mocy wyjściowej;
- d. łuski spalające się;

- e. podamunicję, wchodzącą w skład pocisków kasetowych, tj. bomby, miny oraz pociski kierowane w końcowej fazie lotu.

Uwaga 2 Podpunkt ML3.a nie obejmuje kontrolą amunicji ze zgwiazdkowaną łuską bez pocisku (amunicji ślepej) oraz amunicji szkolno-treningowej z przewierconą łuską.

Uwaga 3 Podpunkt ML3.a nie obejmuje kontrolą ładunków specjalnie zaprojektowanych w następujących celach:

- a. sygnalizacji;
- b. odstraszenia ptactwa; lub
- c. zapalania flar gazowych na szybach naftowych.

ML4 Bomby, torpedy, rakiety, pociski, inne urządzenia i ładunki wybuchowe oraz związane z nimi wyposażenie i akcesoria, specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych, oraz specjalnie zaprojektowane do nich komponenty, takie jak:

NB.: Dla sprzętu naprowadzania i nawigacji patrz pozycja ML11, uwaga 7.

- a. bomby, torpedy, granaty, naboje dymne, rakiety, miny, pociski, bomby głębinowe, ładunki, urządzenia i zestawy burzące, urządzenia „pirotechniczne”, ładunki i środki pozoracji (tj. sprzęt symulujący cechy wymienionych środków bojowych).

Uwaga Podpunkt ML4.a obejmuje:

- 1. granaty dymne, bomby oświetlające, bomby zapalające oraz urządzenia wybuchowe;
 - 2. dysze pocisków raketowych oraz głowice powracające do atmosfery ziemskiej;
- b. sprzęt specjalnie zaprojektowany do obsługi, sterowania, aktywacji, zasilania o jednorazowym działaniu, wystrzeliwania, kładzenia, trałowania, rozładowywania, pozorowania, zagłuszania, detonowania lub wykrywania obiektów objętych kontrolą przez podpunkt ML4.a.

Uwaga Podpunkt ML4.b obejmuje:

- 1. ruchomy sprzęt do skraplania gazu o wydajności dziennej 1 000 kg lub więcej gazu w postaci płynnej;
- 2. pływający przewód elektryczny nadający się do trałowania min magnetycznych.

Uwaga techniczna

Urządzenia ręczne, ograniczone projektowo jedynie do wykrywania obiektów metalowych, niebędące w stanie rozróżnić min od innych metalowych obiektów, nie są rozpatrywane jako specjalnie zaprojektowane do wykrywania obiektów objętych kontrolą przez podpunkt ML4.a.

ML5 Sprzęt kierowania ogniem oraz związany z nim sprzęt ostrzegania i alarmowania, a także powiązane z nimi systemy oraz sprzęt testowania, strojenia i przeciwdziałania, specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych, a także specjalnie zaprojektowane do nich komponenty i wyposażenie, w tym:

- a. celowniki, przeliczniki, sprzęt nakierowywania oraz systemy sterowania uzbrojeniem;
- b. systemy wykrywania, oznaczania celów, pomiaru odległości, obserwacji i śledzenia; wyposażenie wykorzystywane do wykrywania, skalania danych, rozpoznawania lub identyfikacji; urządzenia zespajające zespoły czujników;
- c. sprzęt przeciwdziałania, wykorzystywany przeciwko urządzeniom objętym kontrolą przez podpunkty ML5.a lub ML5.b;
- d. sprzęt do strojenia lub testowania w warunkach polowych, specjalnie zaprojektowany dla obiektów objętych kontrolą przez podpunkt ML5.a lub ML5.b.

ML6 Pojazdy naziemne i ich komponenty, takie jak:

NB.: Dla sprzętu naprowadzania i nawigacji patrz pozycja ML11, uwaga 7.

- a. pojazdy naziemne oraz ich komponenty, specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do celów wojskowych;

Uwaga techniczna

W podpunkcie ML6.a termin pojazdy naziemne obejmuje przyczepy;

- b. pojazdy z napędem na wszystkie koła, zdolne do jazdy terenowej, które zostały wyprodukowane lub wyposażone w materiały zapewniające III lub wyższy poziom ochrony przeciwbalistycznej (zgodnie z NIJ 0108.01, wrzesień 1985, lub porównywalnym standardem krajowym).

NB.: Patrz także: podpunkt ML13.a.

Uwaga 1 Podpunkt ML6.a obejmuje:

- a. czołgi i inne uzbrojone pojazdy wojskowe oraz pojazdy wojskowe wyposażone w uchwyty na broń, sprzęt do kładzenia min lub wystrzeliwania amunicji objętej kontrolą przez pozycję ML4;
- b. pojazdy opancerzone;

- c. pojazdy pływające lub zdolne do pokonywania w bród głębokich przeszkód wodnych;
- d. pojazdy ratownicze, holujące, do przewozu amunicji i systemów uzbrojenia oraz związane z nimi sprzęt do manipulowania ładunkami.

Uwaga 2 Modyfikacja pojazdu naziemnego do celów wojskowych, objęta kontrolą przez podpunkt ML6.a, obejmuje zmiany konstrukcyjne, elektryczne lub mechaniczne, związane z wyposażeniem go w co najmniej jeden z komponentów specjalnie zaprojektowanych do celów wojskowych. Do takich komponentów zalicza się:

- a. okładziny opon ogumienia pneumatycznego, specjalnie zaprojektowane jako kuloodporne, umożliwiające jazdę w przypadku przebicia;
- b. systemy kontroli ciśnienia powietrza w oponach, sterowane z wnętrza poruszającego się pojazdu;
- c. opancerzenie kluczowych elementów pojazdu (np. zbiorników paliwa, kabiny);
- d. specjalne wzmocnienia lub uchwyty do mocowania broni;
- e. zaciemnienie oświetlenia pojazdu.

Uwaga 3 Pozycja ML6 nie obejmuje kontrolą pojazdów cywilnych oraz ciężarówek zaprojektowanych lub zmodyfikowanych do przewozu pieniędzy lub kosztowności, wyposażonych w osłony pancerne lub przeciwbalistyczne.

ML7 Chemiczne lub biologiczne środki trujące, „środki rozpraszania tłumu”, materiały radioaktywne oraz związane z nimi sprzęt, komponenty i materiały, takie jak:

- a. środki biologiczne i materiały radioaktywne „przystosowane do użycia podczas działań wojennych” w celu przysporzenia strat wśród ludzi i zwierząt, niszczenia sprzętu, plonów lub środowiska naturalnego;
- b. bojowe środki trujące (BST) obejmujące:
 - 1. bojowe środki paralityczno-drgawkowe:
 - a. O-alkilo (równe lub mniejsze niż C10, włącznie z cykloalkilem) alkilo (metylo-, etylo-, n-propylo- lub izopropylo-) fluorofosfoniany, takie jak:
Sarin (GB): O-izopropylometylofluorofosfonian (CAS 107-44-8); i
Soman (GD): O-pinakolinometylofluorofosfonian (CAS 96-64-0);
 - b. O-alkilo (równe lub mniejsze niż C10, włącznie z cykloalkilem) N,N-

dialkilo (metylo-, etylo-, n-propylo- lub izopropylo-)
amidocyjanofosforany, takie jak:

Tabun (GA): O-etylo(N,N-dimetylo)amidocyjanofosforan (CAS 77-81-6);

- c. O-alkilo (H lub równe lub mniejsze niż C10, włącznie z cykloalkilem), S-2-dialkilo (metylo-, etylo-, n-propylo- lub izopropylo-)-aminoetylo alkilo (metylo-, etylo-, n-propylo- lub izopropylo-) tiofosfoniany oraz odpowiadające im alkilowane lub protonowane sole, takie jak:

VX: O-etylo S-(2-diizopropylaminoetylo) metylotiofosfonian (CAS 50782-69-9);

2. bojowe środki parzące:

- a. iperyty siarkowe, takie jak:

1. Sulfid 2-chloroetylochlorometylowy (CAS 2625-76-5);
2. Sulfid bis(2-chloroetylowy) (CAS 505-60-2);
3. Bis(2-chloroetylotio)metan (CAS 63869-13-6);
4. 1,2-bis(2-chloroetylotio)etan (CAS 3563-36-8);
5. 1,3-bis(2-chloroetylotio)-n-propan (CAS 63905-10-2);
6. 1,4-bis(2-chloroetylotio)-n-butan (CAS 142868-93-7);
7. 1,5-bis(2-chloroetylotio)-n-pentan (CAS 142868-94-8);
8. Eter bis(2-chloroetylotiometylowy) (CAS 63918-90-1);
9. Eter bis(2-chloroetylotioetylowy) (iperyt tlenowy) (CAS 63918-89-8);

- b. luizyty, takie jak:

1. (2-chlorowinylo)dichloroarsyna (CAS 541-25-3);
2. Tris(2-chlorowinylo)arsyna (CAS 40334-70-1);
3. Bis(2-chlorowinylo)chloroarsyna (CAS 40334-69-8);

- c. iperyty azotowe, takie jak:

1. HN1: bis(2-chloroetylo)etyloamina (CAS 538-07-8);
2. HN2: bis(2-chloroetylo)metyloamina (CAS 51-75-2);
3. HN3: tris(2-chloroetylo)amina (CAS 555-77-1);

3. bojowe środki obездwładniające, takie jak:
 - a. 3-chinuklidylo benzylan (BZ) (CAS 6581-06-2);
4. defolianty, takie jak:
 - a. 2-chloro-4-fluorofenoksyoctan butylu (LNF);
 - b. kwas 2,4,5-trichlorofenoksyoctowy, zmieszany z kwasem 2,4-dichlorofenoksyoctowym (oranż);
 - c. dwuskładnikowe oraz kluczowe prekursorsy BST, takie jak:
 1. difluorki alkilo- (metylo-, etylo-, n-propylo- lub izopropylo-) fosfonowe, takie jak:
 DF: difluorek metylofosfonowy (CAS 676-99-3);
 2. O-alkilo (H lub równe lub mniejsze niż C10, włącznie z cykloalkilem) O-2-dialkilo (metylo-, etylo-, n-propylo- lub izopropylo-)aminoetylo alkilo (metylo-, etylo-, n-propylo- lub izopropylo-) fosfiniany i odpowiadające im alkilowane lub protonowane sole, takie jak:
 QL: O-etylo-2-di-izopropyloaminoetylu metylofosfinian (CAS 57856-11-8);
3. chlorosarin: O-izopropylo metylochlofosfonian (CAS 1445-76-7);
4. chlorosoman: O-pinakolino metylochlofosfonian (CAS 7040-57-5);
- d. „środki rozpraszania tłumu”, chemikalia zawierające składnik czynny, a także ich kombinacje, włączając w to:
 1. α -bromobenzonoacetonitryl (cyjanek bromobenzylu) (CA) (CAS 5798-79-8);
 2. dinitryl [(2-chlorofenylo)metyleno]propanu, (o-chlorobenzylidenomalanonitryl) (CS) (CAS 2698-41-1);
 3. 2-chloro-1-fenyloetanon, chlorek fenylacylu (ω -chloroacetofenon) (CN) (CAS 532-27-4);
 4. Dibenzo-(b,f)-1,4-oksazepina (CR) (CAS 257-07-8);
 5. 10-chloro-5, 10-dihydrofenarsazyna, (chlorek fenarsazyny), (adamsyt), (DM) (CAS 578-94-9);
 6. N-nonanoilomorfolina (MPA) (CAS 5299-64-9).

Uwaga 1 Podpunkt ML7.d nie obejmuje kontrolą „środków rozpraszania tłumu”, pakowanych indywidualnie, przeznaczonych do samoobrony.

- Uwaga 2 Podpunkt ML7.d nie obejmuje kontrolą chemikaliów zawierających składnik czynny, a także ich kombinacji, zidentyfikowanych i pakowanych do celów produkcji żywności lub do celów medycznych;
- e. sprzęt, specjalnie zaprojektowany lub zmodyfikowany do celów wojskowych, służyący do rozprzestrzeniania jakiegokolwiek z niżej wymienionych materiałów oraz specjalnie zaprojektowane do niego komponenty, w tym:
1. materiały lub środki objęte kontrolą przez podpunkt ML7.a, b lub d; lub
 2. chemiczne środki bojowe, wytworzone na bazie prekursorów, objętych kontrolą przez podpunkt ML7.c;
- f. sprzęt ochronny i odkażający oraz komponenty zaprojektowane i mieszaniny chemiczne opracowane specjalnie do niego, takie jak:
1. sprzęt specjalnie zaprojektowany lub zmodyfikowany do celów wojskowych, służący do ochrony przed materiałami objętymi kontrolą przez podpunkty ML7.a, ML7.b lub ML7.d, oraz komponenty specjalnie do niego zaprojektowane;
 2. sprzęt do odkażania obiektów skażonych środkami objętymi kontrolą przez podpunkt ML7.a lub b, specjalnie zaprojektowany lub zmodyfikowany do celów wojskowych oraz komponenty specjalnie do niego zaprojektowane;
 3. mieszaniny chemiczne specjalnie opracowane/przystosowane do odkażania obiektów skażonych środkami objętymi kontrolą przez podpunkt ML7.a lub ML7.b.

Uwaga Podpunkt ML7.f1 obejmuje:

- a. instalacje do uzdatniania powietrza, specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do pracy w warunkach występowania skażeń jądrowych, biologicznych lub chemicznych;
- b. odzież ochronną.

NB.: Dla cywilnych masek przeciwgazowych, wyposażenia ochronnego i odkażającego patrz także pozycja 1A004 w wykazie towarów podwójnego zastosowania UE;

- g. sprzęt specjalnie zaprojektowany lub zmodyfikowany do celów wojskowych, służyący do wykrywania lub identyfikacji materiałów objętych kontrolą przez podpunkt ML7.a, ML7.b lub ML7.d oraz specjalnie zaprojektowane do niego komponenty.

Uwaga Podpunkt ML7.g nie obejmuje kontrolą osobistych dozymetrów promieniowania jonizującego.

NB.: Patrz także: pozycja 1A004 w wykazie towarów podwójnego zastosowania UE;

- h. „biopolimery” specjalnie zaprojektowane lub przetworzone w celu wykrywania lub identyfikacji BST objętych kontrolą przez podpunkt ML7.b oraz kultury specyficznych komórek wykorzystywanych do ich produkcji;
- i. „biokatalizatory” wykorzystywane do odkażania lub rozkładu BST oraz ich systemy biologiczne, takie jak:
 - 1. „biokatalizatory” specjalnie zaprojektowane do odkażania lub rozkładu BST objętych kontrolą przez podpunkt ML7.b, wynikające z ukierunkowanej selekcji laboratoryjnej lub manipulacji genetycznej systemów biologicznych;
 - 2. systemy biologiczne, takie jak: „wektory ekspresji”, wirusy lub kultury komórkowe zawierające informację genetyczną specyficzną dla produkcji „biokatalizatorów” objętych kontrolą przez podpunkt ML7.i.1.

Uwaga 1 Podpunkty ML7.b i ML7.d nie obejmują kontrolą:

- a. chlorocyjanu (CAS 506-77-4). Patrz pozycja 1C450.a5. w wykazie towarów podwójnego zastosowania UE;
- b. kwasu cyjanowodorowego (CAS 74-90-8);
- c. chloru (CAS 7782-50-5);
- d. chlorku karbonylu (fosgeny) (CAS 75-44-5). Patrz pozycja 1C450.a.4. w wykazie towarów podwójnego zastosowania UE.
- e. difosgeny (chloromrówczanu trichlorometylu) (CAS 503-38-8);
- f. skreślony;
- g. bromku ksylilu, orto: (CAS 89-92-9), meta: (CAS 620-13-3), para: (CAS 104-81-4);
- h. bromku benzylu (CAS 100-39-0);
- i. jodku benzylu (CAS 620-05-3);
- j. bromoacetonu (CAS 598-31-2);
- k. bromku cyjanu (CAS 506-68-3);
- l. bromometyloetyloketonu (CAS 816-40-0);
- m. chloroacetonu (CAS 78-95-5);
- n. jodoocyanu etylu (CAS 623-48-3);

- o. jodoacetonu (CAS 3019-04-3);
- p. chloropikryny (CAS 76-06-2). Patrz: pozycja 1C450.a.7 w wykazie towarów podwójnego zastosowania UE.

Uwaga 2 Kultury komórkowe i systemy biologiczne wymienione w podpunktach ML7.h oraz ML7.i.2 są szczególne i nie obejmują kontrolą komórek lub systemów biologicznych wykorzystywanych do celów cywilnych, takich jak rolne, farmaceutyczne, medyczne, weterynaryjne, środowiskowe, gospodarki odpadami lub przemysłu spożywczego.

ML8 „Materiały wysokoenergetyczne” oraz substancje pokrewne, takie jak:

NB.: Patrz także: pozycja 1C011 w wykazie towarów podwójnego zastosowania UE.

Uwagi techniczne

1. Do celów niniejszej pozycji, przez termin mieszanina rozumie się połączenie dwóch lub większej liczby substancji, z których co najmniej jedna została wymieniona w podpunktach pozycji ML8.
2. Każda substancja wymieniona w podpunktach pozycji ML8 podlega kontroli, nawet gdy jest ona wykorzystywana w zastosowaniu innym niż wskazane (np. TAGN jest w przeważającej mierze używany jako materiał wybuchowy, lecz może być także użyty jako paliwo lub utleniacz).
 - a. „materiały wybuchowe” oraz ich mieszaniny, takie jak:
 1. ADNBF (aminodinitrobenzofuroksan lub 1-tlenek 7-amino-4,6-dinitrobenzofurazanu) (CAS 97096-78-1);
 2. BNCP (nadchloran cis-bis(5-nitrotetraazolato) tetraaminy kobaltu (III)) (CAS 117412-28-9);
 3. CL-14 (diaminodinitrobezofuroksan lub 1-tlenek 5,7-diamino-4,6-dinitrobenzofurazanu) (CAS 117907-74-1);
 4. CL-20 (HNIW lub heksanitroheksaazaizowurcytan) (CAS 135285-90-4); klatraty CL-20 (patrz także: ich „prekursory” w podpunkcie MLS(g)3. i ML8fe)4.);
 5. CP (nadchloran 2-(5-cyjanotetraazolato) pentaaminy kobaltu (III)) (CAS 70247-32-4);
 6. DADE (1,1-diamino-2,2 dinitroetylen, FOX7);
 7. DATB (diaminotrinitrobenzen) (CAS 1630-08-6);
 8. DDFP (1,4-dinitrodifurazanopiperazyna);

9. DDPO (1-tlenek 2,6-diamino-3,5-dinitropirazyna, PZO) (CAS 194486-77-6);
10. DIPAM (3,3'-diamino-2,2',4,4',6,6'-heksanitrobifenyl lub dipikramid) (CAS 17215-44-0);
11. DNGU (DINGU lub dinitroglikoluryl) (CAS 55510-04-8);
12. furazany, takie jak:
 - a. DAAOF (diaminoazoksyfurazan);
 - b. DAAzF (diaminoazofurazan) (CAS 78644-90-3);
13. HMX i jego związki pochodne (patrz także ich „prekursory” w podpunkcie ML8(g)5.), takie jak:
 - a. HMX (cyklotetrametylenotetranitroamina, oktahydro-1,3,5,7-tetranitro-1,3,5,7-tetrazyna, 1,3,5,7-tetranitro-1,3,5,7-tetraza-cyklooktan, oktogen) (CAS 2691-41-0);
 - b. difluoroaminowane analogi HMX;
 - c. K-55(2,4,6,8-tetranitro-2,4,6,8-tetraazabicyklo-[3,3,0]-oktano-3, tetranitrosemiglikouryl lub keto-bicyklo HMX) (CAS 130256-72-3);
14. HNAD (heksanitroadamantan) (CAS 143850-71-9);
15. HNS (heksanitrostilben) (CAS 20062-22-0);
16. Imidazole, takie jak:
 - a. BNNII (oktahydro-2,5-bis(nitroimino)imidazo[4,5-d]imidazol);
 - b. DNI (2,4-dinitroimidazol) (CAS 5213-49-0);
 - c. FDIA (1-fluoro-2,4-dinitroimidazol);
 - d. NTDNIA (N-(2-nitrotriazolo)-2,4-dinitroimidazol);
 - e. PTIA (1-pikrylo-2,4,5-trinitroimidazol);
17. NTNMH (1-(2-nitrotriazolo)-2-dinitrometyleno hydrazyna);
18. NTO (ONTA lub 3-nitro-1,2,4-triazol-5-on) (CAS 932-64-9);
19. polinitrokubany o ponad czterech grupach nitrowych;
20. PYX (2,6-bis(pikrylamino)-3,5-dinitropirydyna) (CAS 38082-89-2);
21. RDX i jego pochodne, takie jak:

- a. RDX (cyklotrimetylenotrinitroamina, cyklonit; T4, heksahydro-1,3,5-trinitro-1,3,5-triazyna, 1,3,5-trinitro-1,3,5-triazo-cykloheksan, heksogen) (CAS 121-82-4);
- b. keto-RDX (K-6 lub 2,4,6-trinitro-2,4,6-triazacykloheksanon (CAS 115029-35-1);
22. TAGN (azotan triaminoguanidyny) (CAS 4000-16-2);
23. TATB (triaminotrinitrobenzen) (CAS 3058-38-6) (patrz także jego „prekursory” w podpunkcie ML8(g)7.);
24. TEDDZ (3,3,7,7-tetrabis(difluoroamino) oktahydro-1,5-dinitro-1,5-diazocian);
25. tetrazole, takie jak:
 - a. NTAT (nitrotriazolo aminotetrazol);
 - b. NTNT (1-N-(2-nitrotriazolo)-4-nitrotetrazol);
26. tetryl (trinitrofenylometylonitroamina) (CAS 479-45-8);
27. TNAD (1,4,5,8-tetranitro-1,4,5,8-tetraazadekalina) (CAS 135877-16-6) (patrz także jej „prekursory” w podpunkcie ML8(g)6.);
28. TNAZ (1,3,3-trinitroazetydyna) (CAS 97645-24-4) (patrz także: jej „prekursory” w podpunkcie ML8(g)2.);
29. TNGU (SORGUYL lub tetranitroglikoluryl) (CAS 55510-03-7);
30. TNP (1,4,5,8-tetranitro-pirydazyno[4,5-d]pirydazyna) (CAS 229176-04-9);
31. triazyny takie jak:
 - a. DNAM (2-tleno-4,6-dinitroamino-s-triazyna) (CAS 19899-80-0);
 - b. NNHT (2-nitroimino-5-nitro-heksahydro-1,3,5-triazyna) (CAS 130400-13-4);
32. triazole, takie jak:
 - a. 5-azydo-2-nitrotriazol;
 - b. ADHTDN (4-amino-3,5-dihydrazyno-1,2,4-triazolo dinitramid) (CAS 1614-08-0);
 - c. ADNT (1-amino-3,5-dinitro-1,2,4-triazol);
 - d. BDNTA ([bis-dinitrotriazolo]amina);

- e. DBT (3,3'-dinitro-5,5-bi-1,2,4-triazol) (CAS 30003-46-4);
 - f. DNBT (dinitrobistriazol) (CAS 70890-46-9);
 - g. NTDNA (2-nitrotriazolo 5-dinitroamina) (CAS 75393-84-9); h. NTDNT (1-N-(2-nitrotriazolo) 3,5-dinitrotriazol);
 - i. PDNT (1-pikrylo-3,5-dinitrotriazol);
 - j. TACOT (tetranitrobenzotriazolobenzotriazol) (CAS 25243-36-1);
33. wszelkie materiały wybuchowe, niewyszczególnione w podpunkcie ML8.a o prędkości detonacji przekraczającej 8 700 m/s, dla największej gęstości, lub o ciśnieniu detonacji przekraczającym 34 GPa (340 kilobarów);
34. inne organiczne materiały wybuchowe niewyszczególnione w podpunkcie ML8.a, wytwarzające ciśnienia detonacji rzędu co najmniej 25 GPa (250 kilobarów), stabilne w temperaturach od 523 K (250 °C) przez okres 5 minut lub dłuższy;
- b. „materiały miotające”, takie jak:
1. każdy, zaliczany w klasyfikacji Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) do klasy 1.1, stały „materiał miotający”, o teoretycznym czasie trwania impulsu właściwego (w warunkach normalnych) ponad 250 sekund dla mieszanek niemetalizowanych lub ponad 270 sekund dla mieszanek aluminiowanych;
 2. każdy, zaliczany w klasyfikacji ONZ do klasy 1.3, stały „materiał miotający”, o teoretycznym czasie trwania impulsu właściwego (w warunkach normalnych) ponad 230 sekund dla mieszanek niechlorowcowanych, 250 sekund dla mieszanek niemetalizowanych oraz 266 sekund dla mieszanek metalizowanych;
 3. „materiały miotające” o stałej mocy spalania ponad 1 200 kJ/kg;
 4. „materiały miotające”, utrzymujące w stanie ustalonym szybkość spalania liniowego ponad 38 mm/s w warunkach normalnych (mierzone podczas niepowstrzymanywanego spalania pojedynczej skrętki) ciśnienia 6,89 MPa (68,9 barów) i temperatury 294 K (21 °C);
 5. modyfikowane elastomerami dwuskładnikowe (EMCDB) „materiały miotające” o rozciągliwości, podczas działania maksymalnych naprężeń, przekraczającej 5% w temperaturze 233 K (-40 °C);
 6. jakiegokolwiek „materiały miotające” zawierające substancje wymienione w podpunkcie ML8.a;
- c. „materiały pirotechniczne”, paliwa, substancje pokrewne oraz ich mieszaniny, w tym:

1. paliwa lotnicze o składzie specjalnie opracowanym do celów wojskowych;
2. glinian (wodorek glinu) (CAS 7784-21-6);
3. węglowodory; dekaborowodory (CAS 17702-41-9); pentaborowodory (CAS 19624-22-7 oraz 18433-84-6) i ich pochodne;
4. hydrazyna i jej pochodne (patrz także: pochodne utleniających hydrazyn w podpunktach ML8.d.8 oraz d.9), w tym:
 - a. hydrazyna (CAS 302-01-2) w stężeniach przekraczających poziom 70 %;
 - b. monometylohydrazyna (CAS 60-34-4);
 - c. symetryczna dimetylohydrazyna (CAS 540-73-8);
 - d. niesymetryczna dimetylohydrazyna (CAS 57-14-7);
5. paliwa metaliczne w postaciach cząstek sferycznych, rozpylonych, sferoidalnych, płatków lub proszku, wytworzone z materiału składającego się, co najmniej w 99 %, z dowolnej, niżej wymienionej substancji:
 - a. metale i ich mieszaniny, takie jak:
 1. beryl (CAS 7440-41-7) o średnicy cząstek poniżej 60 µm;
 2. sproszkowane żelazo (CAS 7439-89-6) o średnicy cząstek 3 µm lub mniejszej, otrzymane drogą redukcji tlenku żelaza z wodorem;
 - b. mieszaniny, zawierające dowolny z niżej wymienionych składników:
 1. cyrkon (CAS 7440-67-7), magnez (CAS 7439-95-4) lub ich stopy, o średnicy cząstek poniżej 60 µm;
 2. paliwa borowodorowe (CAS 7440-42-8) lub węglowododorowe (CAS 12069-32-8) o czystości rzędu 85 % lub wyższej i średnicy cząstek poniżej 60 µm;
6. materiały wojskowe zawierające zagęstniki do paliw węglowodorowych specjalnie opracowane do użytku w miotaczach ognia lub amunicji zapalającej, takie jak stearyniany lub palmityniany metali (np. oktal (CAS 637-12-7)) oraz zagęstniki M1, M2 i M3;
7. nadchlorany, chlorany i chromiany w połączeniu ze sproszkowanym metalem lub innymi komponentami paliw o wysokiej wartości energetycznej;
8. sferyczny proszek aluminiowy (CAS 7429-90-5) o średnicy cząstek 60 µm lub mniejszej, wytwarzany z materiału o zawartości glinu 99 % lub wi

ększej;

9. podwodorek tytanu (TiHn) o równoważniku stechiometrycznym $n = 0,65-1,68$.

Uwaga 1 Paliwa lotnicze objęte kontrolą przez podpunkt ML8.c.1 są produktami gotowymi, a nie ich składnikami.

Uwaga 2 Podpunkt ML8.c.4.a nie obejmuje kontrolą mieszanin hydrazynowych opracowanych w celach ochrony przeciwkorozyjnej.

Uwaga 3 Środki wybuchowe oraz paliwa zawierające metale i stopy wyszczególnione w podpunkcie ML8.c.5 są objęte kontrolą niezależnie od tego, czy te metale lub stopy są obudowane w glinie, magnezie, cyrkonie lub berylu.

Uwaga 4 Podpunkt ML8.c.5.b.2 nie obejmuje kontrolą boru i węgla czteroboru wzbogaconego borem-10 (o całkowitej zawartości boru-10 większej lub równej 20 %);

d. utleniacze oraz ich mieszaniny, w tym:

1. ADN (dinitroamid amonowy lub SR 12) (CAS 140456-78-6);
2. AP (nadchloran amonowy) (CAS 7790-98-9);
3. związki składające się z fluoru i dowolnego z następujących składników:
 - a. innych chlorowców;
 - b. tlenu; lub
 - c. azotu.

Uwaga 1 Podpunkt ML8.d.3 nie obejmuje kontrolą trifluorku chloru. Patrz: pozycja 1C238 w wykazie towarów podwójnego zastosowania UE.

Uwaga 2 Podpunkt ML8.d.3. nie obejmuje kontrolą trifluorku azotu w jego gazowej postaci;

4. DNAD (1,3-dinitro-1,3-diazetidyna) (CAS 78246-06-7);
5. HAN (azotan hydroksyloamonu) (CAS 13465-08-2);
6. HAP (nadchloran hydroksyloamonu) (CAS 15588-62-2);
7. HNF (hydrazyna nitroform) (CAS 20773-28-8);
8. azotan hydrazyny (CAS 37836-27-4);
9. nadchloran hydrazyny (CAS 27978-54-7);

10. płynne utleniacze składające się lub zawierające inhibitowany dymiący na czerwono kwas azotowy (IRFNA) (CAS 8007-58-7).

Uwaga Podpunkt ML8.d.10 nie obejmuje kontrolą nieinhibitowanego dymiącego kwasu azotowego;

e. spoiwa, plastyfikatory, monomery i polimery, takie jak:

1. AMMO (azydometyloksyetan i jego polimery) (CAS 90683-29-7) (patrz także ich „prekursory” w podpunkcie ML8.g.1);
2. BAMO (bis-azydometyloksyetan i jego polimery) (CAS 17607-20-4) (patrz także ich „prekursory” w podpunkcie ML8.g.1);
3. BDNPA (bis-(2,2-dinitropropylo)acetal) (CAS 5108-69-0);
4. BDNPF (bis-(2,2-dinitropropylo)formal) (CAS 5917-61-3);
5. BTTN (butanotriolotriazotan) (CAS 6659-60-5) (patrz także: jego „prekursory” w podpunkcie ML8.g.8);
6. energetyczne monomery, plastyfikatory i polimery zawierające grupy nitrowe, azydowe, azotanowe, nitrazowe lub difluoroaminowe, opracowane specjalnie do celów wojskowych;
7. FAMA0 (3-difluoroaminometylo-3-azydometylo oksetan) i jego polimery;
8. FEFO (bis-(2-fluoro-2,2-dinitroetylo)formal) (CAS 17003-79-1);
9. FPF-1 (poli-2,2,3,3,4,4-heksafluoropentano-1,5 diolo formal) (CAS 376-90-9);
10. FPF-3 (poli-2,4,4,5,5,6,6-heptafluoro-2-tri-fluorometylo-3-oksaheptano-1,7-diolo formal);
11. GAP (polimer azydku glicydu) (CAS 143178-24-9) i jego pochodne;
12. HTPB (polibutadien zakończony grupą hydroksylową) z funkcjonalnością hydroksylu równą lub większą od 2,2 i mniejszą lub równą 2,4, wartością hydroksylową poniżej 0,77 meq/g, lepkością w 30 °C poniżej 47 puazów (CAS 69102-90-5);
13. poli(epichlorohydryna), poli(epichlorohydrynodiol) oraz triol o niskiej masie cząsteczkowej (poniżej 10 000), zawierające alkoholowe grupy funkcyjne;
14. NENA-sy (składniki nitratoetylonitroaminy) (CAS 17096-47-8, 85068-73-1, 82486-83-7, 82486-82-6 oraz 85954-06-9);
15. PGN (poli-GLYN, azotan poliglicydyłu lub poli(azotanometylotlenek

- etylenu)) (CAS 27814-48-8);
16. poli-NIMMO (poli-azotanometylometyloksyetan lub poli-NMMO (poli-[3-azotanometyl-3-metyloksy-etan]) (CAS 84051-81-0);
 17. polinitroortowęglany;
 18. TVOPA (1,2,3-tris[1,2-bis(difluoroamino)etoksy]propan lub triswinyloksypropanowy związek addytywny) (CAS 53159-39-0);
- f. dodatki, takie jak:
1. zasadowy salicylan miedzi (CAS 62320-94-9);
 2. BHEGA (bis-(2-hydroksyetylo)glikolamid) (CAS 17409-41-5);
 3. BNO (tlenek butadienonitrylu) (CAS 9003-18-3);
 4. pochodne ferrocenu, takie jak:
 - a. butacen (CAS 125856-62-4);
 - b. katocen (2,2-bis-etyloferrocenylopropan) (CAS 37206-42-1);
 - c. ferrocenowe kwasy karboksylowe;
 - d. N-butylo-ferrocen (CAS 31904-29-7);
 - e. i inne addytywne pochodne polimerów ferrocenu;
 5. beta rezorcylan ołowiu (CAS 20936-32-7);
 6. cytrynian ołowiu (CAS 14450-60-3);
 7. chelaty ołowiowo-miedziowe beta-rezorcylanu lub salicylanów (CAS 68411-07-4);
 8. maleinian ołowiu (CAS 19136-34-6);
 9. salicylan ołowiu (CAS 15748-73-9);
 10. metacynian ołowiu (CAS 12036-31-6);
 11. MAPO (tlenek tris-1-(2-metylo)azyrydynylofosfiny) (CAS 57-39-6); BOBBA 8 (tlenek bis-(2-metyloazyrydynylo)2-(2-hydroksypropanoksy)propyloaminofosfiny); i inne pochodne MAPO;
 12. metyl BAPO (tlenek fosforu bis-(2-metyloazyrydynylo)metylaminy) (CAS 85068-72-0);
 13. N-metylo-p-nitroanilina (CAS 100-15-2);
 14. 3-nitrazo-1,5-pentano diizocyjanian (CAS 7406-61-9);

15. organiczno-metaliczne czynniki sprzęgające, takie jak:
- a. Neopentylo[diallilo]oksy, tri[dioktylo] fosforanotytanian (CAS 103850-22-2); znany także jako tytan IV, 2,2[bis-2-propenolatometylo, butanolato, tris-(dioktylo) fosforan] (CAS 110438-25-0); lub LICA 12 (CAS 103850-22-2);
 - b. tytan IV, [(2-propenolato-1)metylo, n-propanolatometylo] butanolato-1, tris-[dioktylo] pirofosforan; lub KR3538;
 - c. tytan IV, [(2-propenolato-1)metylo, n-propanolatometylo] butanolato-1, tris-(dioktylo) fosforan;
16. tlenek policyjanodifluoroaminoetyleny;
17. wielofunkcyjne amidy azyrydyny o rdzeniowych strukturach izoftalowych, trimestycznych (BITA lub trimezamid butylenoiminy), izocyjanorowych lub trimetyloadypowych oraz 2-metylowych lub 2-etylowych podstawnikach w pierścieniu azyrydynowym;
18. propylenoimina, 2-metyloazyrydyna (CAS 75-55-8);
19. bardzo drobny tlenek żelaza (Fe_2O_3) o powierzchni właściwej większej niż 250 m²/g oraz przeciętnej wielkości cząstek 3,0 nm lub mniejszej;
20. TEPAN (tetraetylenopentaaminoakrylonitryl) (CAS 68412-45-3); cyjanoetylowana poliamina i jej sole;
21. TEPANOL (tetraetylenopentaaminoakrylonitryloglicydol) (CAS 68412-46-4); cyjanoetylowana poliamina z podstawnikiem glicydolowym i jej sole;
22. TPB (trifenylobizmut) (CAS 603-33-8);
- g. „Prekursory”, takie jak:

NB.: W podpunkcie ML8.g występują odnośniki do objętych kontrolą „materiałów wysokoenergetycznych” wytwarzanych z poniższych substancji.

1. BCMO (bis-chlorometyloksyetan) (CAS 142173-26-0) (patrz także: podpunkty ML8.e.1 oraz e.2);
2. sól dinitroazetydino-t-butylu (CAS 125735-38-8) (patrz także: podpunkt ML8.a.28);
3. HBIW (heksabenzylheksaazaizowurcytan) (CAS 124782-15-6) (patrz także: podpunkt ML8.a.4);
4. TAIW (tetraacetylodibenzylheksaazaizowurcytan) (patrz także: podpunkt ML8.a.4);

5. TAT (1,3,5,7,-tetraacetylo-1,3,5,7-tetraazacyklooktan) (CAS 41378-98-7) (patrz także: podpunkt ML8.a.13);
6. 1,4,5,8-Tetraazadekalina (CAS 5409-42-7) (patrz także: podpunkt ML8.a.27);
7. 1,3,5-trichlorobenzen (CAS 108-70-3) (patrz także: podpunkt ML8.a.23);
8. 1,2,4-trihydroksybutan (1,2,4-butanetriol) (CAS 3068-00-6) (patrz także: podpunkt ML8.e.5).

Uwaga 5 Dla ładunków oraz urządzeń wybuchowych patrz: pozycja ML4.

Uwaga 6 Pozycja ML8 nie obejmuje kontrolą następujących substancji, jeżeli nie są one połączone ani zmieszane z „materiałami wysokoenergetycznymi” wymienionymi w podpunkcie ML8.a lub sproszkowanymi metalami w podpunkcie ML8.c:

- a. pikrynian amonu;
- b. czarny proch;
- c. heksanitrodifenyloamina;
- d. difluoroamina;
- e. nitroskrobia;
- f. azotan potasu;
- g. tetranitronaftalen;
- h. trinitroanizol;
- i. trinitronaftalen;
- j. trinitroksylen;
- k. N-pyrrolidynon; 1-metylo-2-pyrrolidynon;
- l. maleinian dioktylu;
- m. akrylat etyloheksylu;
- n. trietyloaluminium (TEA), trimetyloaluminium (TMA) i inne, piroforyczne alkile metali oraz aryle litu, sodu, magnezu, cynku i boru;
- o. nitroceluloza;
- p. nitrogliceryna (lub azotan glicerolu, trinitrogliceryna) (NG);

- q. 2,4,6-trinitrotoluen (TNT);
- r. diazotan etylenodiaminy (EDDN);
- s. tetraazotan pentaerytrołu (PETN);
- t. azydek ołowiu, normalny i zasadowy styfnińnian ołowiu oraz pierwotne środki wybuchowe lub masy zapłonowe zawierające azydki lub kompleksy azydkowe;
- u. azotan glikolu trietylenowego (TEGDN);
- v. 2,4,6-trinitrorezorcyna (kwas styfnińnowy);
- w. mocznik dietylodifenylu; mocznik dimetylodifenylu; mocznik metyloetylodifenylu (centrality);
- x. mocznik N,N-difenylu (niesymetryczny mocznik difenylowy);
- y. mocznik metylo-N,N-difenylu (niesymetryczny difenylomocznik metylu);
- z. mocznik etylo-N,N-difenylu (niesymetryczny difenylomocznik etylu);
- aa. 2-nitrodifenylamina (2-NDPA);
- bb. 4-nitrodifenylamina (4-NDPA);
- cc. 2,2-dinitropropanol;
- dd. nitroguanidyna (patrz także pozycja 1C011.d w wykazie towarów podwójnego zastosowania UE).

ML9 Wojenne jednostki pływające, specjalny sprzęt morski i wyposażenie oraz komponenty specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych, takie jak:

NB.: Dla sprzętu naprowadzania i nawigacji patrz pozycja ML11, uwaga 7.

- a. bojowe jednostki pływające i jednostki (nawodne lub podwodne) specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do działań zaczepnych lub obronnych, niezależnie od tego, czy zostały prze-kształcone do celów cywilnych, bez względu na aktualny stan techniczny lub zdolności do działania oraz posiadania systemów przenoszenia broni i opancerzenia, kadłuby oraz części kadłubów dla takich jednostek pływających;
- b. silniki i systemy napędu, takie jak:
 - 1. silniki wysokoprężne, specjalnie zaprojektowane dla okrętów podwodnych, charakteryzujące się obiema niżej wymienionymi cechami:

- a. moc 1,12 MW (1 500 KM) lub większa; i
 - b. prędkość obrotowa 700 obr./min lub większa;
2. silniki elektryczne specjalnie zaprojektowane dla okrętów podwodnych, charakteryzujące się wszystkimi niżej wymienionymi cechami:
 - a. moc ponad 0,75 MW (1 000 KM);
 - b. szybka odwracalność kierunku obrotów;
 - c. chłodzenie cieczą; i
 - d. hermetyczna obudowa w wykonaniu morskim;
 3. niemagnetyczne silniki wysokoprężne specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych o mocy 37,3 kW (50 KM) lub większej oraz o zawartości niemagnetycznej ponad 75 % masy całkowitej;
 4. niezależne od powietrza systemy napędu (AIP) zaprojektowane specjalnie dla okrętów podwodnych;

Uwaga techniczna

„Napęd niezależny od powietrza (AIP)” pozwala, aby w pełni zanurzony okręt podwodny mógł ze swojego systemu napędu korzystać dłużej bez dostępu do tlenu atmosferycznego niż normalnie pozwalałyby na to baterie. Nie obejmuje energii jądrowej;

- c. podwodne urządzenia wykrywające specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych oraz ich sprzęt sterujący;
- d. sieci przeciw okrętom podwodnym i torpedom;
- e. nieużywany;
- f. przepusty kadłubowe i złącza specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych, umożliwiające współdziałanie ze sprzętem znajdującym się na zewnątrz jednostki pływającej.

Uwaga Podpunkt ML9.f obejmuje złącza jedнопrzewodowe, wieloprzewodowe, koncentryczne i falowodowe dla jednostek pływających oraz przepusty kadłubowe dla jednostek pływających, przy czym obydwa te rodzaje urządzeń są zabezpieczone przed przeciekami z zewnątrz i są w stanie utrzymać wymagane parametry na głębokościach przekraczających 100 m; oraz światłowodowe łączniki i optyczne przepusty kadłubowe, specjalnie zaprojektowane do przesyłania wiązki „laserowej” niezależnie od głębokości. Podpunkt ten nie obejmuje przepustów do normalnych wałów napędowych i przepustów kadłubowych do hydrodynamicznych drążków sterowniczych;

- g. łożyska cichobieżne o zawieszeniu gazowym lub magnetycznym, układy regulacji sygnatury aktywnej i wyciszania drgań oraz wyposażenie zawierające te łożyska, specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych.

ML10 „Statki powietrzne”, „statki powietrzne lżejsze od powietrza”, bezzałogowe statki latające, silniki i sprzęt „statków powietrznych”, pokrewne wyposażenie i komponenty, specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do celów wojskowych, takie jak:

NB.: Dla sprzętu naprowadzania i nawigacji patrz: pozycja ML11, uwaga 7.

- a. bojowe „statki powietrzne” oraz specjalnie zaprojektowane do nich komponenty;
- b. inne „statki powietrzne” oraz „statki powietrzne lżejsze od powietrza” specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do celów wojskowych, wliczając w to wojskowe statki zwiadowcze, szturmowe, szkoleniowe, transportowe i desantowe dla wojsk lub sprzętu wojskowego, wsparcia logistycznego oraz specjalnie zaprojektowane do nich komponenty;
- c. bezzałogowe statki latające oraz sprzęt pokrewny, specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do celów wojskowych oraz specjalnie zaprojektowane do nich komponenty:
 - 1. bezzałogowe statki powietrzne, włącznie ze zdalnie sterowanymi jednostkami latającymi (RPV), autonomicznymi, programowanymi jednostkami latającymi oraz „statkami powietrznymi lżejszymi od powietrza”;
 - 2. współdziałające z nimi wyrzutnie oraz wyposażenie naziemne;
 - 3. związany z nimi sprzęt dowodzenia i sterowania;
- d. silniki lotnicze specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do celów wojskowych i specjalnie zaprojektowane do nich komponenty;
- e. wyposażenie lotnicze, włącznie ze sprzętem do tankowania w powietrzu, sprzęt specjalnie zaprojektowany do stosowania ze „statkami powietrznymi”, objętymi kontrolą przez podpunkty ML10.a lub ML10.b lub silniki „statków powietrznych”, objęte kontrolą przez podpunkt ML10.d oraz specjalnie zaprojektowane do nich komponenty;
- f. urządzenia i wyposażenie do uzupełniania pod ciśnieniem paliwa w powietrzu, sprzęt specjalnie zaprojektowany do ułatwiania operacji na obszarach ograniczonych oraz sprzęt naziemny, zaprojektowany specjalnie dla „statków powietrznych”, objętych kontrolą przez podpunkty ML10.a lub ML10.b oraz do silników „statków powietrznych”, które to silniki objęte są kontrolą przez podpunkt ML10.d;
- g. wojskowe hełmy oraz maski ochronne i specjalnie do nich zaprojektowane

komponenty, hermetyczny sprzęt do oddychania oraz skafandry wysokościowe częściowo hermetyzowane do użytku w „statkach powietrznych”, skafandry przeciwgrawitacyjne, przetworniki ciekłego tlenu stosowane w „statkach powietrznych” lub pociskach raketowych, urządzenia do ewakuacji personelu ze „statku powietrznego”;

- h. spadochrony i sprzęt pokrewny, używany do desantu siły żywej, ładunków oraz do wyhamowywania „statków powietrznych” oraz komponenty specjalnie do nich zaprojektowane:
 - 1. spadochrony do:
 - a. punktowego zrzutu komandosów;
 - b. desantu spadochronowego;
 - 2. spadochrony do zrzutów towarowych;
 - 3. paralotnie, spadochrony hamujące, spadochrony dryfujące do stabilizacji i kontroli wysokości spadających obiektów (np. kapsuł odzyskiwalnych, foteli katapultowych, bomb);
 - 4. spadochrony dryfujące, wykorzystywane przy fotelach katapultowych do otwierania i regulacji działania spadochronów ratowniczych;
 - 5. spadochrony do odzyskiwania raketowych pocisków kierowanych, bezzałogowych pojazdów latających lub pojazdów kosmicznych;
 - 6. spadochrony stosowane przy podchodzeniu do lądowania oraz spadochrony wyhamowujące;
 - 7. inne spadochrony wojskowe;
 - 8. sprzęt specjalnie zaprojektowany do skoków z dużej wysokości (np. kombinezony, hełmy ochronne, systemy oddychania, sprzęt nawigacyjny);
- i. Automatyczne systemy pilotujące dla ładunków zrzucanych na spadochronach; sprzęt specjalnie zaprojektowany lub zmodyfikowany do celów wojskowych dla kontrolowanych skoków spadochronowych z dowolnej wysokości, włącznie z aparatami tlenowymi.

- Uwaga 1 Podpunkt ML10.b nie obejmuje kontrolą „statków powietrznych” lub wariantów tych „statków powietrznych” specjalnie zaprojektowanych do celów wojskowych, które:
- a. nie są już skonfigurowane do celów wojskowych i nie są wyposażone w sprzęt specjalnie zaprojektowany lub zmodyfikowany do celów wojskowych; i
 - b. zostały dopuszczone do użytku cywilnego przez władze lotnictwa cywilnego w państwie uczestniczącym w porozumieniu z

Wassenaar.

Uwaga 2 Podpunkt ML10.d nie obejmuje kontrolą:

- a. silników lotniczych zaprojektowanych lub zmodyfikowanych do celów wojskowych, które zostały dopuszczone przez władze lotnictwa cywilnego w państwie uczestniczącym w porozumieniu z Wassenaar do użytkowania w „cywilnych statkach powietrznych”, lub specjalnie zaprojektowanych dla nich komponentów;
- b. silników tłokowych lub specjalnie zaprojektowanych do nich komponentów, z wyjątkiem tych specjalnie zaprojektowanych dla bezałogowych statków latających.

Uwaga 3 Przewidziana przez podpunkty ML10.b oraz ML10.d kontrola specjalnie zaprojektowanych komponentów i sprzętu pokrewnego dla niewojskowych „statków powietrznych” lub silników lotniczych zmodyfikowanych do celów wojskowych, ma zastosowanie tylko do tych wojskowych komponentów i sprzętu pokrewnego, które są wymagane w celu modyfikacji do celów wojskowych.

ML11 Sprzęt elektroniczny, nieobjęty kontrolą w innych punktach wspólnego wykazu uzbrojenia UE, wymieniony poniżej, oraz specjalnie zaprojektowane do niego komponenty:

- a. sprzęt elektroniczny specjalnie zaprojektowany do celów wojskowych;

Uwaga Pozycja ML11 obejmuje:

1. sprzęt przeciwdziałania i antyprzeciwdziałania elektronicznego (tj. urządzenia zaprojektowane do wprowadzania obcych lub mylących sygnałów do odbiorników stacji radiolokacyjnych i łączności radiowej lub w inny sposób utrudniające odbiór, działanie lub zmniejszające efektywność odbiorników elektronicznych przeciwnika wraz z urządzeniami przeciwdziałającymi), łącznie z urządzeniami zakłócającymi i przeciwdziałającymi zakłóceniom;
2. lampy generacyjne o zmiennej częstotliwości;
3. systemy elektroniczne lub sprzęt zaprojektowany do obserwacji i monitorowania widma elektromagnetycznego w celach rozpoznania wojskowego lub bezpieczeństwa oraz w celu przeciwdziałania takiemu rozpoznaniu i monitorowaniu;
4. podwodne środki przeciwdziałania, włącznie z zakłócaniem akustycznym i magnetycznym oraz pozorowaniem; urządzenia zaprojektowane do wprowadzania obcych lub mylących sygnałów do odbiorników sonarowych;
5. sprzęt do zabezpieczenia przetwarzania danych, sprzęt do

- zabezpieczania danych oraz sprzęt do zabezpieczania linii transmisyjnych i sygnalizacyjnych z wykorzystaniem procesu szyfrowania;
6. sprzęt do identyfikacji, rozpoznawania, ładowania kluczy kodowych oraz zarządzania kluczami, sprzęt do produkcji i dystrybucji;
 7. sprzęt naprowadzania i nawigacji;
 8. cyfrowy sprzęt radiowy do łączności troposferycznej;
 9. demodulatory cyfrowe zaprojektowane specjalnie do celów wywiadu sygnałowego;
- b. sprzęt do zakłócania globalnego nawigacyjnego systemu satelitarnego (GNSS).

ML12 Systemy broni opartej na energii kinetycznej dużych prędkości oraz pokrewny sprzęt, oraz specjalnie zaprojektowane do nich komponenty, takie jak:

- a. systemy broni opartej na energii kinetycznej, specjalnie zaprojektowane do niszczenia celu lub zmuszenia go do zaprzestania wykonywanej misji;
- b. specjalnie zaprojektowane obiekty do testowania i oceny, modele testowe, włącznie z instrumentami diagnostycznymi i celami, przeznaczone do dynamicznego testowania pocisków i systemów broni wykorzystujących energię kinetyczną.

NB.: Dla systemów broni wykorzystujących amunicję podkalibrową lub działających na zasadzie wyłącznie chemicznego napędu i stosowanej do nich amunicji patrz pozycje od ML1 do ML4.

Uwaga 1 Pozycja ML12 obejmuje następujące pozycje, o ile są one specjalnie zaprojektowane do użytkowania w systemach broni opartych na wykorzystaniu energii kinetycznej:

- a. systemy wyrzutni o zdolności przyspieszania mas większych od 0,1 g do prędkości przekraczających 1,6 km/s przy pojedynczym lub seryjnym trybie prowadzenia ognia;
- b. urządzenia do wytwarzania mocy pierwotnej, osłony elektrycznej, przechowywania energii, przełączania, przetwarzania mocy lub przechowywania i dystrybucji paliwa; oraz elektryczne interfejsy pomiędzy źródłem zasilania, działem i elektrycznymi napędami wieżyczki;
- c. systemy wykrywania i śledzenia celu, kierowania ogniem oraz oceny wyników zwalczania celu;
- d. głowice samonaprowadzające, systemy napędu oraz kierowania (przyspieszeń bocznych) dla pocisków.

Uwaga 2 Pozycja ML12 obejmuje kontrolą systemy wykorzystujące dowolny z niżej wymienionych systemów napędowych:

- a. elektromagnetyczny;
- b. elektrotermiczny;
- c. plazmowy;
- d. lekki gaz; lub
- e. chemiczny (gdy jest stosowany w połączeniu z dowolnym z wyżej wymienionych systemów)

ML13 Sprzęt opancerzony i ochronny, konstrukcje oraz ich komponenty, takie jak:

- a. płyty opancerzone, takie jak:
 1. wyprodukowane według norm lub wymagań wojskowych; lub
 2. odpowiednie do celów wojskowych;
- b. konstrukcje z materiałów metalowych lub niemetalowych lub ich kombinacji, specjalnie zaprojektowane do zapewnienia ochrony przeciwbalistycznej dla systemów wojskowych oraz specjalnie zaprojektowane do nich komponenty;
- c. hełmy wyprodukowane według norm lub wymagań wojskowych albo porównywalnych norm krajowych oraz specjalnie zaprojektowane ich komponenty, tj. czerep, podpinka i wkładki wyściełające;
- d. pancerze osobiste i odzież ochronna, wyprodukowane zgodnie z normami lub wymaganiami wojskowymi albo normami lub wymaganiami równoważnymi oraz specjalnie zaprojektowane do nich komponenty;

Uwaga 1 Podpunkt ML13.b obejmuje materiały specjalnie zaprojektowane do tworzenia wybuchowego opancerzenia reaktywnego lub budowy schronów wojskowych.

Uwaga 2 Podpunkt ML13.c nie obejmuje kontrolą konwencjonalnych hełmów stalowych niewyposażonych w żadnego typu akcesoria, ani niezmodyfikowanych czy zaprojektowanych do ich zamontowania.

Uwaga 3 Podpunkty ML13.c oraz d nie obejmują kontrolą hełmów, pancerzy osobistych lub odzieży ochronnej, towarzyszących użytkownikom w celu ich ochrony osobistej.

Uwaga 4 Spośród hełmów specjalnie zaprojektowanych dla służb saperских tylko hełmy specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych są objęte kontrolą w ramach pozycji ML13.

NB. 1: Patrz także: pozycja 1A005 w wykazie towarów podwójnego zastosowania UE.

NB. 2: Co do „materiałów włóknistych lub włókienkowych” używanych do wytwarzania pancerzy osobistych i hełmów - patrz pozycja 1C010 w wykazie towarów podwójnego zastosowania UE.

ML14 Sprzęt specjalistyczny do szkolenia wojskowego lub dla symulacji scenariuszy wojskowych, symulatory specjalnie zaprojektowane do treningu użytkownika jakiegokolwiek uzbrojenia wymienionego w pozycjach ML1 lub ML2 oraz specjalnie zaprojektowane do nich komponenty i akcesoria.

Uwaga techniczna

Określenie „specjalistyczny sprzęt dla szkolenia wojskowego” obejmuje wojskowe wersje trenażerów działań zaczepnych, szkolenia kontrolerów ruchu lotniczego, trenażery celów radiolokacyjnych, imitatory celów radiolokacyjnych, urządzenia treningowe dla działonowych, trenażery zwalczania celów podwodnych, trenażery lotu (łącznie z wirówkami do szkolenia pilotów lub astronautów), trenażery do szkolenia obsługi stacji radiolokacyjnych, trenażerów lotów wg przyrządów, trenażerów do szkolenia nawigatorów, trenażerów do szkolenia obsługi wyrzutni rakietowych, wyposażenie celów, „statków powietrznych” zdalnie sterowanych, symulatory uzbrojenia, symulatory bezzałogowych „statków powietrznych”, ruchome jednostki szkoleniowe oraz sprzęt treningowy dla wojskowych działań lądowych.

Uwaga 1 Pozycja ML14 obejmuje generowanie obrazów i interakcyjne systemy środowiskowe dla symulatorów specjalnie zaprojektowanych lub zmodyfikowanych do celów wojskowych.

Uwaga 2 Pozycja ML14 nie obejmuje kontrolą sprzętu specjalnie zaprojektowanego do treningu użytkownika broni łowieckiej lub sportowej.

ML15 Sprzęt do zobrazowywania lub przeciwdziałania, specjalnie zaprojektowany do celów wojskowych, oraz specjalnie zaprojektowane do niego komponenty i akcesoria, w tym:

- a. urządzenia do rejestracji i obróbki obrazu;
- b. aparaty fotograficzne i kamery, sprzęt fotograficzny i do obróbki filmów;
- c. sprzęt wzmacniający obraz;
- d. sprzęt zobrazowania termicznego lub podczerwonego;
- e. sprzęt zobrazowania sygnałów pochodzących z czujników radiolokacyjnych;
- f. sprzęt przeciwdziałania i antyprzeciwdziałania przeciwko sprzętowi wymienionemu w podpunktach od ML15.a do ML15.e.

Uwaga Podpunkt ML15.f obejmuje sprzęt zaprojektowany do ograniczania działania lub zmniejszania skuteczności wojskowych systemów zobrazowywania lub minimalizowania efektów ograniczających.

Uwaga 1 Określenie „specjalnie zaprojektowane komponenty” obejmuje następujące pozycje, gdy są one specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych:

- a. lampy przetwarzające obraz w podczerwieni;
- b. lampy, wzmacniacze obrazu (inne niż pierwszej generacji);
- c. płytki mikrokanalikowe;
- d. lampy do kamer telewizyjnych, pracujące przy niskim poziomie oświetlenia;
- e. matryce detektorowe (włącznie z układami elektronicznych połączeń wewnętrznych i systemami odczytu);
- f. piroelektryczne lampy do kamer telewizyjnych;
- g. systemy chłodzące do systemów zobrazowywania;
- h. elektrycznie zwalniane migawki fotochromowe lub elektrooptyczne, o czasie migawki mniejszym niż 100 μ s, z wyjątkiem migawek stanowiących niezbędny element kamery dużej prędkości;
- i. światłowodowe inwertery obrazu;
- j. złożone fotokatody półprzewodnikowe.

Uwaga 2 Pozycja ML15 nie obejmuje kontrolą „lamp wzmacniaczy obrazu pierwszej generacji” lub sprzętu specjalnie zaprojektowanego do stosowania w nim „lamp wzmacniaczy obrazu pierwszej generacji”.

NB.: Dla określenia statusu celowników wykorzystujących „lampy wzmacniaczy obrazu pierwszej generacji” patrz pozycja ML1, ML2 oraz ML5.a.

NB.: Patrz także: pozycje 6A002.a.2 oraz 6A002.b w wykazie towarów podwójnego zastosowania UE.

ML16 Odkuwki, odlewy i inne półfabrykaty, których wykorzystanie w produkcji objętym listą jest możliwe do zidentyfikowania na podstawie składu materiału, geometrii czy funkcji, a które zostały specjalnie zaprojektowane dla któregośkolwiek z produktów objętych kontrolą przez pozycje od ML1 do ML4, ML6, ML9, ML10, ML12 lub ML19.

ML17 Różnorodny sprzęt, materiały i biblioteki oraz specjalnie zaprojektowane do

nich komponenty, w tym:

- a. niezależne aparaty do nurkowania i pływania pod wodą, takie jak:
 1. aparaty działające w obiegu zamkniętym lub częściowo zamkniętym (oddychanie powietrzem regenerowanym) specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych (tj. specjalnie zaprojektowane w celu uzyskania własności antymagnetycznych);
 2. specjalnie zaprojektowane komponenty stosowane przy konwersji aparatu z obiegiem otwartym do celów wojskowych;
 3. artykuły zaprojektowane wyłącznie do wykorzystania z niezależnym aparatem do nurkowania lub pływania pod wodą w celach wojskowych;
- b. sprzęt budowlany specjalnie zaprojektowany do celów wojskowych;
- c. osprzęt, powłoki i techniki maskowania specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych;
- d. polowy sprzęt inżynierski, specjalnie zaprojektowany do wykorzystania w strefie działań bojowych;
- e. „roboty”, urządzenia do sterowania „robotami” oraz „manipulatory”, posiadające którąkolwiek z niżej wymienionych cech:
 1. specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych;
 2. wykorzystujące środki zabezpieczenia przewodów hydraulicznych przed uszkodzeniem spowodowanym czynnikami zewnętrznymi, jak odłamki balistyczne (np. poprzez wykorzystanie przewodów samouszczelniających się) oraz zaprojektowane do użytkowania płynów hydraulicznych o punkcie zapłonu powyżej 839 K (566 °C); lub
 3. specjalnie zaprojektowane lub przystosowane do pracy w warunkach impulsów elektromagnetycznych (EMP);
- f. biblioteki (parametryczne techniczne bazy danych), specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych dotyczące sprzętu objętego kontrolą przez wspólny wykaz uzbrojenia UE;
- g. sprzęt do generowania energii jądrowej lub sprzęt napędzający, włącznie z „reaktorami jądrowymi”, specjalnie zaprojektowany do celów wojskowych oraz komponenty do niego specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do celów wojskowych;
- h. sprzęt lub materiał pokryty lub poddany obróbce w celu zamaskowania, specjalnie zaprojektowany do celów wojskowych, różny od objętego kontrolą przez inne pozycje wspólnego wykazu uzbrojenia UE;
- i. symulatory specjalnie zaprojektowane dla wojskowych „reaktorów jądrowych”;

- j. mobilne warsztaty remontowe specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do obsługi sprzętu wojskowego;
- k. generatory polowe specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do celów wojskowych;
- l. kontenery specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do celów wojskowych;
- m. promy, różne od wymienionych w innych pozycjach wspólnego wykazu uzbrojenia UE, mosty oraz pontony specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych;
- n. modele testowe specjalnie zaprojektowane dla „rozwoju” produktów objętych kontrolą przez pozycje ML4, ML6, ML9 lub ML10;
- o. sprzęt chroniący przed oddziaływaniem promieniowania laserowego (np. oczy lub czujniki) specjalnie zaprojektowany do celów wojskowych.

Uwagi techniczne

1. Do celów pozycji ML17 określenie „biblioteka” (parametryczna techniczna baza danych) oznacza zbiór informacji technicznych o charakterze wojskowym, którego wykorzystanie może poprawić wyniki osiągane przez wojskowe systemy lub sprzęt.
2. Do celów pozycji ML17 określenie „zmodyfikowany” oznacza jakiegokolwiek strukturalne, elektryczne, mechaniczne lub inne zmiany zapewniające wyrobom cywilnym, posiadającym możliwości przystosowawcze, stanie się równoważnymi do wyrobów specjalnie zaprojektowanych do celów wojskowych.

ML18 Sprzęt do produkcji wyrobów objętych kontrolą w ramach wspólnego wykazu uzbrojenia UE, taki jak:

- a. specjalnie zaprojektowany lub zmodyfikowany sprzęt do produkcji wyrobów objętych kontrolą przez wspólny wykaz uzbrojenia UE oraz specjalnie zaprojektowane do niego komponenty;
- b. specjalnie zaprojektowane obiekty do prowadzenia badań środowiskowych oraz specjalnie zaprojektowany do nich sprzęt wykorzystywany do celów certyfikacji, kwalifikacji lub badania produktów objętych kontrolą przez wspólny wykaz uzbrojenia UE.

Uwaga techniczna

Do celów pozycji ML18, termin „produkcja” obejmuje projektowanie, badania, wytwarzanie, testowanie i kontrolę jakości.

Uwaga Podpunkty ML18.a oraz ML18.b obejmują następujący sprzęt:

- a. aparaty nitracyjne o działaniu ciągłym;
- b. aparaty wirówkowe do badań lub sprzęt charakteryzujący się któr ąkolwiek z wyszczególnionych poniżej cech:
 - 1. napęd silnikiem lub silnikami o całkowitej mocy znamionowej przekraczającej 298 kW (400 KM);
 - 2. zdolność do uniesienia ładunku o masie 113 kg lub większej; lub
 - 3. zdolność do osiągnięcia przyspieszenia wirowego 8 g lub wi ększego przy ładunku o masie 91 kg lub większej;
- c. prasy odwadniające;
- d. prasy śrubowe do wyciskania, specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do wyciskania wojskowych środków wybuchowych;
- e. maszyny tnące do przycinania nadwyżki środków miotających;
- f. bębny do oczyszczarek o średnicy 1,85 m i większe, o ładowności powyżej 227 kg produktu;
- g. mieszalniki do stałych środków miotających;
- h. młyny do kruszenia lub mielenia składników wojskowych środków wybuchowych, wykorzystujące energię cieczy;
- i. sprzęt zapewniający jednocześnie sferyczny kształt i jednakową średnicę cząstek sproszkowanego metalu, wyszczególnionego w podpunkcie ML8.c.8;
- j. konwertery prądu konwekcyjnego przeznaczone do konwersji materiałów wyszczególnionych w podpunkcie ML8.c.3.

ML19 Systemy broni wiązkowej (DEW), sprzęt pokrewny lub przeciwdziałania, modele testowe oraz specjalnie zaprojektowane do nich komponenty, w tym:

- a. systemy „laserowe” specjalnie zaprojektowane do niszczenia celu lub zmuszenia go do przerwania wykonywanego zadania;
- b. systemy oparte na zasadzie wiązki cząstek, zdolne do niszczenia celu lub zmuszenia go do przerwania wykonywanego zadania;
- c. systemy dużej mocy, pracujące w paśmie częstotliwości radiowych (RF), zdolne do niszczenia celu lub zmuszenia go do przerwania wykonywanego zadania;
- d. sprzęt specjalnie zaprojektowany do wykrywania, identyfikacji lub obrony przed

systemami objętymi kontrolą przez podpunkty od ML19.a do ML19.c;

- e. fizyczne modele testowe dla systemów, sprzętu i elementów objętych kontrolą przez niniejszą pozycję;
- f. systemy „laserowe” fali ciągłej lub impulsowej, zaprojektowane specjalnie w celu całkowitego oślepienia nieuzbrojonego wzroku, tj. nagiego oka lub oka z urządzeniami korygującymi widzenie.

Uwaga 1 Systemy broni wiązkowej objęte kontrolą w pozycji ML19 obejmują systemy, których możliwości opierają się na kontrolowaniu:

- a. „laserów” o mocy fali ciągłej lub impulsów wystarczającej do wywołania zniszczeń podobnych do wywoływanych amunicją konwencjonalną;
- b. akceleratorów cząstek, emitujących wiązkę cząstek naładowanych lub neutralnych o niszczącej mocy;
- c. nadajników radiowych o dużej mocy impulsów lub dużej średniej mocy wiązki fal radiowych wytwarzających pole o natężeniu wystarczającym do unieszkodliwienia obwodów elektrycznych odległego celu.

Uwaga 2 Pozycja ML19 obejmuje następujące wyroby w przypadku, gdy zostały one specjalnie zaprojektowane dla wykorzystania w systemach broni:

- a. urządzenia do wytwarzania mocy pierwotnej, przechowywania energii, przełączania, przetwarzania mocy lub przechowywania i dystrybucji paliwa;
- b. systemy wykrywania lub śledzenia celu;
- c. systemy oceniające stopień uszkodzenia celu, jego zniszczenia lub przerwania wykonywanego zadania;
- d. urządzenia do kierowania wiązką, propagacją lub celowaniem;
- e. sprzęt do szybkiego odwracania wiązki dla szybkich operacji przy większej liczbie celów;
- f. adaptacyjne koniugatory optyki i fazy;
- g. instalacje doprowadzania prądu dla wiązek ujemnych jonów wodorowych;
- h. komponenty „klasy kosmicznej” akceleratorów;
- i. aparatura do skupiania wiązki ujemnych jonów;
- j. sprzęt do regulacji i odwracania wiązki jonowej wysokiej mocy;

- k. folie „klasy kosmicznej” do neutralizacji wiązek ujemnych izotopów wodoru.

ML20 Sprzęt kriogeniczny lub „nadprzewodzący” oraz specjalnie zaprojektowane do niego komponenty i akcesoria, takie jak:

- a. sprzęt specjalnie zaprojektowany lub skonfigurowany do zainstalowania na pojazdach do wojskowych zastosowań lądowych, lotniczych, morskich czy kosmicznych, zdolny do działania w czasie ruchu pojazdu i wytwarzający lub utrzymujący temperatury poniżej 103 K (- 170 °C).

Uwaga Podpunkt ML20.a obejmuje ruchome systemy zawierające lub wykorzystujące akcesoria lub komponenty wyprodukowane z materiałów niemetalicznych lub dielektrycznych, takich jak tworzywa sztuczne czy materiały impregnowane żywicami epoksydowymi;

- b. elektryczne urządzenia „nadprzewodzące” (maszyny wirnikowe i transformatory) specjalnie zaprojektowane lub skonfigurowane do zainstalowania na pojazdach do wojskowych zastosowań lądowych, lotniczych, morskich czy kosmicznych, zdolne do działania w ruchu.

Uwaga Podpunkt ML20.b nie obejmuje kontrolą hybrydowych, jednobiegunowych prądnic prądu stałego, posiadających normalne, jednobiegunowe armatury metalowe, które wirują w polu magnetycznym wytwarzanym przez uzwojenie nadprzewodzące, pod warunkiem że uzwojenie takie jest jedynym nadprzewodzącym elementem prądnicy.

ML21 „Oprogramowanie”, takie jak:

- a. „oprogramowanie” specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane dla „rozwoju”, „produkcji” lub „użytkowania” sprzętu lub materiałów objętych kontrolą przez wspólny wykaz uzbrojenia UE;

- b. „oprogramowanie” specjalne, takie jak:

1. „oprogramowanie” specjalnie zaprojektowane do:

- a. modelowania, symulacji lub oceny wojskowych systemów uzbrojenia;
- b. „rozwoju”, monitorowania, obsługi i modernizacji „oprogramowania” wykorzystywanego w wojskowych systemach uzbrojenia;
- c. modelowania lub symulacji scenariuszy operacji wojskowych;
- d. zastosowań w dziedzinie dowodzenia, łączności, kierowania i

rozpoznania (C3I) lub dowodzenia, łączności, kierowania, informatyki i rozpoznania (C4I);

2. „oprogramowanie” dla określania efektów działania broni konwencjonalnej, jądrowej, chemicznej lub biologicznej;
3. „oprogramowanie” nieobjęte kontrolą przez podpunkty ML21.a, b1. ani b2., specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane tak, by sprzęt nieobjęty kontrolą przez wspólny wykaz uzbrojenia UE mógł służyć do zadań wojskowych, do których służy sprzęt wojskowy objęty kontrolą w ramach wspólnego wykazu uzbrojenia UE.

ML22. „Technologia”, taka jak:

- a. „technologia”, inna niż wyszczególniona w podpunkcie ML22.b, „wymagana” do „rozwoju”, „produkcji” lub „użytkowania” wyrobów objętych kontrolą przez wspólny wykaz uzbrojenia Unii Europejskiej;
- b. „technologia”, taka jak:
 1. „technologia” „wymagana” do projektowania, montażu komponentów, użytkowania, obsługi-wania i naprawy kompletnych instalacji produkcyjnych do wytwarzania wyrobów objętych przez wspólny wykaz uzbrojenia Unii Europejskiej, nawet wtedy, gdy elementy takich instalacji produkcyjnych nie są objęte kontrolą;
 2. „technologia” „wymagana” do „rozwoju” i „produkcji” broni ma łokalibrowej, nawet jeżeli jest ona wykorzystywana do produkcji replik zabytkowej broni ma łokalibrowej;
 3. „technologia” „wymagana” do „rozwoju”, „produkcji” lub „użytkowania” środków toksykologicznych, sprzętu pokrewnego lub komponentów objętych kontrolą przez podpunkty ML7.a do ML7.g;
 4. „technologia” „wymagana” do „rozwoju”, „produkcji” lub „użytkowania” „biopolimerów” lub kultur specyficznych komórek objętych kontrolą przez podpunkt ML7.h;
 5. „technologia” „wymagana” wyłącznie do wprowadzania „biokatalizatorów”, objętych kontrolą przez podpunkt ML7.i.1, do wojskowych substancji nośnych lub materiałów.

Uwaga 1 „Technologia” „wymagana” do „rozwoju”, „produkcji” lub „użytkowania” wyrobów objętych kontrolą przez wspólny wykaz uzbrojenia UE pozostaje objęta kontrolą, nawet jeżeli daje się zastosować do produktu nieobjętego kontrolą.

Uwaga 2 Pozycja ML22 nie obejmuje kontrolą następującej „technologii”:

- a. minimalnie potrzebnej do instalacji, użytkowania, utrzymywania

(kontroli) oraz naprawy produktów nie objętych kontrolą, lub których eksport został dozwolony;

- b. będącej „własnością publiczną”, stanowiącej „badania podstawowe” lub minimum informacji potrzebnych do złożenia wniosków patentowych;
- c. indukcji magnetycznej służącej do ciągłego napędu urządzeń transportu cywilnego.

**OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI DLA WNIOSKÓW, KTÓRYCH
WPLYW NA BUDŻET OGRANICZA SIĘ WYŁĄCZNIE DO DOCHODÓW**

1. TYTUŁ WNIOSKU:

Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uproszczenia warunków transferu produktów związanych z obronnością we Wspólnocie

2. POZYCJE W BUDŻECIE:

Rozdział i artykuł: 02.0301

Kwota zapisana w budżecie na dany rok: 0

3. WPLYW FINANSOWY

- Wniosek nie ma wpływu finansowego
- Wniosek nie ma wpływu finansowego na wydatki, lecz ma następujący wpływ finansowy na dochody:

(mln EUR do jednego miejsca po przecinku)

Pozycja w budżecie	Dochody ¹³	Okres 12 miesięcy, od dnia dd/mm/rrrr	[Rok n]
Artykuł ...	Wpływ na zasoby własne		
Artykuł ...	Wpływ na zasoby własne		

¹³ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty rolne, opłaty wyrównawcze od cukru, cła) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.

Sytuacja po rozpoczęciu działania					
	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5]
Artykuł ...					
Artykuł ...					

4. ŚRODKI ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH

[...]

5. INNE UWAGI

[...]

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. TYTUŁ WNIOSKU:

Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uproszczenia warunków transferu produktów związanych z obronnością we Wspólnocie

2. STRUKTURA ABM/ABB

Dziedzina/dziedziny polityki, których dotyczy wniosek i powiązane działanie/działania:
ABB2 – Rynek wewnętrzny towarów i polityki sektorowe.

3. POZYCJE W BUDŻECIE

3.1. Pozycje w budżecie (pozycje operacyjne i powiązane pozycje pomocy technicznej i administracyjnej (dawniej pozycje B.A)), wraz z treścią:

02.0301

3.2. Czas trwania działania i wpływu finansowego:

Nieograniczony

3.3. Informacje budżetowe:

Pozycja w budżecie	Rodzaj wydatków		Nowe	Wkład EFTA	Wkład krajów ubiegających się o członkostwo	Dział w perspektywie finansowej
02.0301	Nieobowiązkowe	Zróżnicowane ¹⁴	NIE	TAK	NIE	1a

¹⁴ Środki zróżnicowane

4. ZESTAWIENIE ZASOBÓW

4.1. Zasoby finansowe

4.1.1. Zestawienie środków na zobowiązania (CA) i środków na płatności (PA)

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj wydatków	Sekcja nr		Rok 2007	2008	2009	2010	2011	2012 i później	Razem
-----------------	-----------	--	----------	------	------	------	------	----------------	-------

Wydatki operacyjne¹⁵

Środki na zobowiązania (CA)	8.1.	a			0,200				0,200
Środki na płatności (PA)		b			0,140	0,060			0,200

Wydatki administracyjne w ramach kwoty referencyjnej¹⁶

Pomoc techniczna i administracyjna (NDA)	8.2.4.	c							
--	--------	---	--	--	--	--	--	--	--

KWOTA REFERENCYJNA OGÓŁEM

Środki na zobowiązania		a+c			0,200				0,200
Środki na płatności		b+c			0,140	0,060			0,200

Wydatki administracyjne nieuwzględnione w kwocie referencyjnej¹⁷

Wydatki na zasoby ludzkie i powiązane wydatki (NDA)	8.2.5.	d			0,234	0,117			0,351
Wydatki administracyjne, inne niż koszty zasobów ludzkich i powiązane koszty, nieuwzględnione w kwocie referencyjnej (NDA)	8.2.6.	e					0,070	0,115	0,185

Indykatywne koszty finansowe interwencji ogółem

¹⁵ Wydatki niewchodzące w zakres rozdziału xx 01 w tytule xx.

¹⁶ Wydatki w ramach art. xx 01 04 w tytule xx.

¹⁷ Wydatki w ramach rozdziału xx 01 z wyłączeniem artykułu xx 01 04 lub xx 01 05.

OGÓŁEM CA w tym koszty zasobów ludzkich		a+c +d +e			0,434	0,117	0,070	0,115	0,736
OGÓŁEM PA w tym koszty zasobów ludzkich		b+c +d +e			0,374	0,177	0,070	0,115	0,736

Szczegółowe informacje dotyczące współfinansowania

Jeżeli wniosek przewiduje współfinansowanie przez państwa członkowskie lub inne organy (należy określić które), w poniższej tabeli należy przedstawić szacowany poziom współfinansowania (można dodać kolejne rubryki, jeżeli współfinansowanie mają zapewniać różne organy):

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Organ współfinansujący		Rok n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 i później	Razem
.....	f							
OGÓŁEM CA w tym współfinansowanie	a+c +d +e +f							

4.1.2. Zgodność z programowaniem finansowym

- Wniosek jest zgodny z istniejącym programowaniem finansowym.
- Wniosek wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w perspektywie finansowej.
- Wniosek może wymagać zastosowania postanowień porozumienia międzyinstytucjonalnego¹⁸ (tzn. instrumentu elastyczności lub zmiany perspektywy finansowej).

4.1.3. Wpływ finansowy na dochody

- Wniosek nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek ma następujący wpływ finansowy na dochody:

¹⁸ Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

mln EUR (do 1 miejsca po przecinku)

Pozycja w budżecie	Dochody	Przed rozpoczęciem działania [Rok n-1]	Sytuacja po rozpoczęciu działania							
			[Rok n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ¹⁹		
	a) Dochody w wartościach bezwzględnych									
	b) Zmiana dochodów	Δ								

4.2. Zasoby ludzkie w przeliczeniu na pełne etaty (w tym urzędnicy, pracownicy zatrudnieni na czas określony i personel zewnętrzny) – szczegółowe informacje w pkt 8.2.1.

Zapotrzebowania na dany rok	Rok 2007	2008	2009	2010	2011	2012 i później
Zasoby ludzkie ogółem		2	1			

5. OPIS I CELE

5.1. Potrzeba, która ma zostać zaspokojona w perspektywie krótko- lub długoterminowej

Transfery produktów związanych z obronnością (w tym kompletnych urządzeń wojskowych, a także podsystemów, komponentów, części zamiennych, technologii itp.) wewnątrz UE podlegają krajowym systemom zezwoleń na ogólnie tych samych zasadach, jak eksport tych produktów do krajów trzecich. Europejski rynek obronności jest w związku z tym podzielony na 27 krajowych systemów zezwoleń, między którymi istnieją znaczne różnice co do procedur, zakresu i terminów, pomimo podejmowanych przez niektóre państwa członkowskie starań na rzecz koordynacji. Dla przedsiębiorstw działających w branży obronności oraz rządów krajów UE rozbieżność krajowych systemów zezwoleń oznacza niepewną sytuację i ograniczoną przewidywalność dostaw. Rozbieżności te znacznie utrudniają racjonalizację przemysłu oraz stanowią istotną przeszkodę w stworzeniu europejskiego rynku wyposażenia obronnego i w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

Zgodnie z zobowiązaniami podjętymi w kontekście komunikatu na temat polityki UE w zakresie wyposażenia obronnego z 2003 r. oraz opracowania pt. „Transfery produktów związanych z obronnością wewnątrz Wspólnoty” z 2005 r., Komisja zmierza do uproszczenia i zharmonizowania transferów produktów związanych z obronnością wewnątrz UE. W zakresie:

¹⁹ W razie potrzeby, tzn. gdy czas trwania działania przekracza 6 lat, należy wprowadzić dodatkowe kolumny.

- uproszczenia – wniosek zobowiązuje państwa członkowskie do ustanowienia systemów zezwoleń generalnych i globalnych na transfery wewnątrz UE oraz do ograniczenia stosowania zezwoleń indywidualnych jedynie do wyjątkowych okoliczności;
- harmonizacji – wniosek nakazuje utworzenie przez państwa członkowskie systemów generalnych zezwoleń w odniesieniu do dwóch typów transferów: transferów adresowanych do rządów UE oraz transferów przeznaczonych dla przedsiębiorstw posiadających certyfikaty UE.

Wniosek należy postrzegać również jako element sprzyjający większemu otwarciu rynków obronności: poprzez uproszczenie transferów produktów obronnych na rzecz rządów UE poprawi on bezpieczeństwo dostaw i wyeliminuje przeszkody utrudniające transgraniczne zamówienia w tej dziedzinie.

5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Wspólnoty i spójność wniosku z innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia.

Wniosek stanowi część pakietu dokumentów dotyczących obronności, składającego się z ogólnego komunikatu oraz dwóch inicjatyw legislacyjnych – w sprawie zamówień w dziedzinie obronności oraz w sprawie transferów produktów związanych z obronnością. Inicjatywy te wspierają się nawzajem i przyczyniają się do realizacji ogólniejszych celów UE.

Ułatwienie transferów będzie stanowić uzupełnienie wniosku w sprawie zamówień publicznych w dziedzinie obronności – otwarcie rynków produktów obronnych zakłada uzasadnione oczekiwanie ze strony nabywcy, że zamówione produkty zostaną dostarczone bez niepotrzebnych przeszkód administracyjnych. Ponadto, chociaż przypadki odmowy wydania zezwolenia prawie się nie zdarzają, to nawet „teoretyczna” możliwość takiej odmowy skłania państwa członkowskie do preferowania producentów krajowych jako dostawców sprzętu wojskowego, kosztem ich europejskich konkurentów (nawet jeśli mogą oni potencjalnie zaoferować korzystniejsze warunki).

Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB): Choć głównym celem inicjatywy jest urzeczywistnienie rynku wewnętrznego w dziedzinie produktów związanych z obronnością, inicjatywa przyczyni się również do osiągnięcia celów WPZiB, takich jak poprawa bezpieczeństwa dostaw dla sił zbrojnych państw członkowskich, a także celów polityki przemysłowej, np. promocji silnej europejskiej bazy technologicznej i przemysłowej w dziedzinie obronności (EDTIB). Ponadto poprawa współpracy przemysłowej powinna doprowadzić do efektu skali (a przez to do lepszego stosunku jakości do ceny sprzętu obronnego), umożliwiając w ten sposób siłom zbrojnym państw członkowskich maksymalne zwiększenie efektywności inwestycji w dziedzinie obronności.

Agenda lizbońska: powyższe zagadnienie wiąże się z celami lizbońskimi, takimi jak zwiększenie konkurencyjności przemysłu europejskiego (w dziedzinie obronności) w skali międzynarodowej oraz zapewnienie zatrudnienia w Europie.

List intencyjny: celem współpracy w ramach listu intencyjnego, podpisanego w 1998 r. przez sześć państw członkowskich będących największymi producentami uzbrojenia, jest między innymi ułatwienie przepływu sprzętu wojskowego pomiędzy państwami – sygnatariuszami listu. Dotychczas nie osiągnięto jednak w tym kontekście znaczących wyników. Wniosek jest zgodny z bieżącymi działaniami związanymi z listem intencyjnym i stanowi ich uzupełnienie.

Dostarczy on niezbędnych wspólnych narzędzi, które będą mogły następnie być rozwijane na szczeblu międzyrządowym.

5.3. Cele, spodziewane wyniki oraz wskaźniki związane z wnioskiem w kontekście ABM (zarządzania kosztami działań).

Celem obecnego wniosku jest ograniczenie wspomnianych przeszkód utrudniających obrót produktami związanymi z obronnością na rynku wewnętrznym oraz zmniejszenie wynikających z nich zakłóceń konkurencji. Ma to zostać dokonane poprzez uproszczenie warunków i procedur przyznawania zezwoleń w drodze ich harmonizacji na poziomie europejskim. Z uwagi na szczególnie charakter rynku produktów związanych z obronnością oraz na potrzebę ochrony bezpieczeństwa poszczególnych krajów nie proponuje się zniesienia wymogów uzyskiwania zezwoleń, ale raczej zastąpienie ich sprawniejszym systemem zezwoleń generalnych lub globalnych przy jednoczesnym przedstawieniu gwarancji co do możliwości i rzetelności odbiorców w zakresie zapobiegania niepożądanemu eksportowi. Przyczyni się to w znacznym stopniu do:

- wzmocnienia konkurencyjności europejskiego przemysłu obronnego poprzez ułatwienie jego specjalizacji i sprzyjanie współpracy przemysłowej w całej UE;
- poprawy bezpieczeństwa dostaw europejskich produktów obronnych (w zakresie zakupów i utrzymania) dla państw członkowskich.

5.4. Metoda realizacji (indykatoryjna)

- Zarządzanie scentralizowane
 - bezpośrednio przez Komisję
 - pośrednio przez:
 - agencje wykonawcze
 - ustanowione przez Wspólnotę organy określone w art. 185 rozporządzenia finansowego
 - krajowe organy sektora publicznego/organy pełniące misję służby publicznej
- Zarządzanie dzielone lub zdecentralizowane
 - z państwami członkowskimi
 - z krajami trzecimi
- Zarządzanie wspólne z organizacjami międzynarodowymi (należy wyszczególnić)

Uwagi:

6. MONITOROWANIE I OCENA

6.1. System monitorowania

Wniosek zobowiązuje Komisję do powołania grupy współpracy w celu rozpatrywania wszelkich kwestii dotyczących stosowania niniejszej dyrektywy, które mogą być poruszane przez przewodniczącego lub przedstawicieli państw członkowskich. Do zadań grupy będzie w szczególności należeć:

- a) ocena środków wykonawczych w poszczególnych państwach członkowskich, na podstawie sprawozdania Komisji;
- b) ocena stosowania klauzuli ochronnej;
- c) ocena środków, jakie powinny zostać podjęte przez państwa członkowskie w celu poinformowania podmiotów gospodarczych o ich obowiązkach wynikających z niniejszej dyrektywy;
- d) pomoc w zakresie formularzy zezwoleń.

6.2. Ocena

6.2.1. Ocena ex ante

W ciągu 30 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy Komisja przedstawi sprawozdanie z jej stosowania, w szczególności w odniesieniu do artykułów 9-12 i 15, na podstawie informacji przedstawionych w okresie 18 miesięcy od wejścia w życie środków przyjętych przez państwa członkowskie w celu transpozycji dyrektywy.

Najpóźniej po pięciu latach od daty transpozycji dyrektywy Komisja opublikuje sprawozdanie z jej działania oraz jej wpływu na rozwój sytuacji na europejskim rynku sprzętu obronnego oraz na stan europejskiej bazy technologicznej i przemysłowej w dziedzinie obronności, w razie potrzeby formułując również odpowiednie propozycje zmian.

6.2.2. Działania podjęte w wyniku oceny pośredniej/ex post (wnioski wyciągnięte z podobnych do świadczeń w przeszłości)

Nie dotyczy.

6.2.3. Warunki i częstotliwość przyszłych ocen

W miarę potrzeb.

7. Środki zwalczania nadużyć finansowych

Jeśli państwo członkowskie wydające zezwolenie uzna, że istnieje poważne ryzyko nieprzestrzegania warunków generalnego zezwolenia na transfer przez przedsiębiorstwo certyfikowane w państwie członkowskim odbiorcy, informuje ono o tym dane państwo członkowskie odbiorcy, zwracając się o jego ocenę sytuacji.

W wypadku utrzymywania się wątpliwości, wspomniane państwo członkowskie może czasowo wstrzymać skuteczność wydanych generalnych zezwoleń na transfer w odniesieniu

do danych przedsiębiorstw. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o przyczynach podjętych środków.

8. SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE DOTYCZĄCE ZASOBÓW

8.1. Cele wniosku z uwzględnieniem ich kosztu finansowego

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

(Należy wskazać cele, działania i realizacje)	Rodzaj realizacji	Średni koszt	Rok 2007		Rok 2008		Rok 2009		Rok 2010		Rok 2011		Rok 2012 i później		RAZEM	
			Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity
CEL OPERACYJNY NR 1 ²⁰																
Działanie 1 Ocena skutków																
- Realizacja 1	Zamówienie na usługi					1	0,200									
KOSZT OGÓŁEM						1	0,200									

²⁰ Zgodnie z opisem w pkt 5.3.

8.2. Wydatki administracyjne

8.2.1. Liczba i rodzaj pracowników

Rodzaj stanowiska		Personel, któremu powierzono zarządzanie działaniem przy użyciu istniejących i/lub dodatkowych zasobów (liczba stanowisk/pełnych etatów)					
		Rok 2007	Rok 2008	Rok 2009	Rok 2010	Rok 2011	Rok 2012
Urzędnicy lub pracownicy zatrudnieni na czas określony ²¹ (XX 01 01)	A*/A D		1	1			
	B*, C*/AS T		1 (B*)				
Pracownicy finansowani ²² w ramach art. XX 01 02							
Inni pracownicy ²³ finansowani w ramach art. XX 01 04/05							
RAZEM							

8.2.2. Opis zadań związanych z działaniem

Chociaż wniosek zmierza do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego, to dotyczy sektora całkowicie nowego w tym kontekście – produktów związanych z obronnością. W celu pełnego uczestnictwa w pracach Rady i Parlamentu nad wnioskiem w tym kontekście Komisja musi zapewnić sobie dostępność odpowiedniej wiedzy technicznej. Dodatkowi pracownicy są potrzebni do następujących zadań:

- ściśle współuczestnictwo w pracach Rady nad wspólnym wykazem uzbrojenia w celu sformułowania wniosku dotyczącego aktualizacji załącznika;
- opracowanie sprawozdania na temat środków podjętych przez państwa członkowskie w celu realizacji przepisów dyrektywy;

²¹ Koszty te NIE są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

²² Koszty te NIE są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

²³ Koszty te są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

- opracowanie sprawozdania dotyczącego działania dyrektywy oraz jej wpływu na rozwój europejskiego rynku sprzętu obronnego oraz europejskiej bazy technologicznej i przemysłowej w dziedzinie obronności;
- organizacja prac grupy współpracy;
- organizacja stałego monitorowania przestrzegania procedur i metod współpracy pomiędzy państwami członkowskimi i w razie konieczności wykorzystywanie przez Komisję jej kompetencji.

8.2.3. Źródła zasobów ludzkich (stosunek pracy)

- Stanowiska obecnie przypisane do zarządzania programem, które zostaną utrzymane lub przekształcone.
- Stanowiska wstępnie przyznane w ramach rocznej strategii politycznej/wstępnego projektu budżetu (APS/PDB) na rok n
- Stanowiska, o które zostanie złożony wniosek w ramach następnej procedury APS/PDB
- Przesunięcia w ramach istniejącej kadry kierowniczej (przesunięcia wewnętrzne)
- Stanowiska, których obsadzenie będzie konieczne w roku n, nieprzewidziane w APS/PDB na dany rok

8.2.4. Inne wydatki administracyjne uwzględnione w kwocie referencyjnej (XX 01 04/05 – wydatki na administrację i zarządzanie)

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie (numer i treść)	Rok n	Rok n+1	Rok n+2	Rok n+3	Rok n+4	Rok n+5 i później	RAZEM
1 Pomoc techniczna i administracyjna (w tym powiązane koszty personelu)							
Agencje wykonawcze ²⁴							
Inna pomoc techniczna i administracyjna							
- wewnętrzna							
- zewnętrzna							

²⁴ Należy odnieść się do oceny skutków finansowych regulacji dla danej agencji wykonawczej / danych agencji wykonawczych.

Pomoc techniczna i administracyjna ogółem							
---	--	--	--	--	--	--	--

8.2.5. Koszt finansowy zasobów ludzkich i powiązane koszty nieuwzględnione w kwocie referencyjnej

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj zasobów ludzkich	Rok 2007	Rok 2008	Rok 2009	Rok 2010	Rok 2011	Rok 2012 i później
Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony (XX 01 01)		0,234	0,117			
Pracownicy finansowani w ramach artykułu XX 01 02 (pracownicy pomocniczy, oddelegowani eksperci krajowi (END), pracownicy kontraktowi itp.) (należy określić pozycję w budżecie)						
Koszt zasobów ludzkich i koszty powiązane (nieuwzględnione w kwocie referencyjnej) ogółem		0,234	0,117			

Kalkulacja – urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony

[...]

Kalkulacja – pracownicy finansowani w ramach art. XX 01 02

[...]

8.2.6. Inne wydatki administracyjne nieuwzględnione w kwocie referencyjnej

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok 2007	Rok 2008	Rok 2009	Rok 2010	Rok 2011	Rok 2012 i później	RAZEM

XX 01 02 11 01 – podróże służbowe							
XX 01 02 11 02 – spotkania i konferencje					0,035	0,115	
XX 01 02 11 03 – komitety ²⁵					0,035		
XX 01 02 11 04 – badania i konsultacje							
XX 01 02 11 05 – systemy informatyczne							
2 Inne wydatki na zarządzanie ogółem (XX 01 02 11)					0,07	0,115	
3 Inne wydatki o charakterze administracyjnym (należy wskazać jakie, odnosząc się do pozycji w budżecie)							
Ogółem wydatki administracyjne inne niż wydatki na zasoby ludzkie i powiązane koszty (nieuwzględnione w kwocie referencyjnej)							

Kalkulacja – inne wydatki administracyjne nieuwzględnione w kwocie referencyjnej

[...]

²⁵ Należy określić rodzaj komitetu i grupę, do której należy.